

รายงานผลการดำเนินงาน
ตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สรุปผลการประเมินตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ก - ค
รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 1 : ระดับความสำเร็จของการเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ	1
ตัวชี้วัดที่ 1.1 : จำนวนพื้นที่ป่าไม้ (สำรวจจากภาพถ่ายดาวเทียม)	1
ตัวชี้วัดที่ 1.2 : จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ – เข้าครอบครอง (ไร่)	3
ตัวชี้วัดที่ 1.3 : จำนวนการปลูกป่า	9
ตัวชี้วัดที่ 2 : จำนวนป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศ	13
ตัวชี้วัดที่ 3 : จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง	16
ตัวชี้วัดที่ 3.1 : สัตว์ป่าหายากและใกล้สูญพันธุ์	16
ตัวชี้วัดที่ 3.2 : สัตว์ทะเลหายาก	19
ตัวชี้วัดที่ 4 : จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ	21
ตัวชี้วัดที่ 4.1 : แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	21
ตัวชี้วัดที่ 4.2 : แหล่งธรณีวิทยา	23
ตัวชี้วัดที่ 5 : จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ	27
ตัวชี้วัดที่ 5.1 : น้ำผิวดิน	27
ตัวชี้วัดที่ 5.2 : น้ำบาดาล	29
ตัวชี้วัดที่ 6 : การบริหารจัดการปัญหาขยะมูลฝอย	31
ตัวชี้วัดที่ 6.1 : ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	31
ตัวชี้วัดที่ 6.2 : ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	32
ตัวชี้วัดที่ 6.3 : ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับมาใช้ประโยชน์	34
ตัวชี้วัดที่ 7 : ระดับคุณภาพของแหล่งน้ำที่ดีขึ้น	35
ตัวชี้วัดที่ 8 : ร้อยละของคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตหมอกควันอยู่ในระดับมาตรฐาน	40
ตัวชี้วัดที่ 9 : การจัดการคุณภาพอากาศ	43
ตัวชี้วัดที่ 9.1 : ค่าเฉลี่ยรายปีของเบนซิน ในเขตควบคุมมลพิษมาบตาพุด จังหวัดระยอง ลดลง	43
ตัวชี้วัดที่ 9.2 : ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานในพื้นที่หน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี	45
ตัวชี้วัดที่ 9.3 : ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	47
ตัวชี้วัดที่ 10 : ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลง	49

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 :	จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 (ข้อมูลรอบที่ 1 : 1 ตุลาคม 2559 – 28 กุมภาพันธ์ 2560)	5
--------------	--	---

สรุปผลการประเมินตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	สรุปผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
1. ระดับความสำเร็จของการเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ				✓
1.1 จำนวนพื้นที่ป่าไม้ (สำรวจจากภาพถ่ายดาวเทียม)	102.28 ล้านไร่	102.17 ล้านไร่		✓
1.2 จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ - เข้าครอบครอง (ไร่)	5,701.36 ไร่	6,998.51 ไร่ ปม. 3,199.42 ไร่ อส. 3,668.23 ไร่ ทช. 130.86 ไร่	✓	
1.3 จำนวนการปลูกป่า	- เตรียมพื้นที่ 66,000 ไร่ - เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 14,078,000 กล้า	- เตรียมพื้นที่ 57,415.86 ไร่ - เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 13,660,005 กล้า		✓
1.3.1 พื้นที่ป่าสงวน	- เตรียมพื้นที่ 35,000 ไร่ - เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 7,118,000 กล้า	- เตรียมพื้นที่ 35,000 ไร่ - เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 7,118,000 กล้า	✓	
1.3.2 พื้นที่ป่านุรักษ์	- เตรียมพื้นที่ 29,000 ไร่ - เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 6,960,000 กล้า	- เตรียมพื้นที่ปลูก 21,985 ไร่ - เตรียมกล้าไม้ 6,542,005 กล้า		✓
1.3.3 พื้นที่ป่าชายเลน	เตรียมพื้นที่ปลูกแล้วเสร็จ 2,000 ไร่	เตรียมพื้นที่ปลูกแล้วเสร็จ 430.86 ไร่		✓
2. จำนวนป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศ	260 แห่ง	270 แห่ง	✓	
3. จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง			✓	
3.1 สัตว์ป่าหายากและใกล้สูญพันธุ์	ดำเนินการตามแผน 13 ชนิด (1 ด้าน)	มีมาตรการคุ้มครองสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคาม 13 ชนิด และมีการจัดการองค์ความรู้	✓	
3.2 สัตว์ทะเลหายาก	ดำเนินการตามแผน 7 ชนิด (1 ขั้นตอน)	จัดทำฐานข้อมูลสัตว์ทะเลที่ใกล้สูญพันธุ์และถูกคุกคาม จำนวน 21 ชนิด	✓	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	สรุปผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
4. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ			✓	
4.1 แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	243 แห่ง (ดำเนินการ 7 ด้าน)	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 243 แห่ง ได้รับการพัฒนา ศักยภาพ 9 ด้าน	✓	
4.2 แหล่งธรรมชาติ	2 แห่ง	2 แห่ง ได้แก่ 1. แหล่งไม้กลายเป็นหิน จ.ตาก 2. ถ้ำเลสเทโกดอน จ.สตูล	✓	
5. จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ			✓	
5.1 น้ำผิวดิน	-	-		
5.2 น้ำบาดาล	90,000 ครัวเรือน	108,052 ครัวเรือน	✓	
6. การจัดการขยะมูลฝอย				
6.1 ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	-	-		
6.2 ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนในปี 2560 ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	-	-		
6.3 ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนในปี 2560 ที่นำกลับมาใช้ประโยชน์	-	-		
7. ระดับคุณภาพของแหล่งน้ำที่ดีขึ้น	52 แหล่งน้ำ (รักษาระดับคุณภาพน้ำ ระดับพอใช้ขึ้นไป)	52 แหล่งน้ำ (รักษาระดับคุณภาพน้ำระดับ พอใช้ขึ้นไป และยกระดับ คุณภาพแหล่งน้ำ 13 แหล่งน้ำ)	✓	
8. ร้อยละของคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตหมอกควันอยู่ในระดับมาตรฐาน				
8.1 จังหวัดเชียงใหม่	85.35%	100%	✓	
8.2 จังหวัดแม่ฮ่องสอน	75.79%	98.57%	✓	
8.3 จังหวัดลำปาง	87.30%	100%	✓	
8.4 จังหวัดลำพูน	90.20%	100%	✓	
8.5 จังหวัดเชียงราย	75.55%	100%	✓	
8.6 จังหวัดน่าน	86.67%	100%	✓	
8.7 จังหวัดพะเยา	81.88%	100%	✓	
8.8 จังหวัดแพร่	79.31%	100%	✓	
8.9 จังหวัดตาก	95.28%	97.33%	✓	

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	สรุปผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
9. การจัดการคุณภาพอากาศ				
9.1 ค่าเฉลี่ยรายปีของเบนซีน ในเขตควบคุมมลพิษ มาตาปุด จังหวัดระยอง ลดลง	2.1 ไม่โครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร	2.7 ไม่โครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร		✓
9.2 ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละออง ขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ใน พื้นที่หน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี	ร้อยละ 73.00	ร้อยละ 42.38		✓
9.3 ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละออง ขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ใน พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	ร้อยละ 99.58	ร้อยละ 98.91		✓
10. ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาค พลังงานและคมนาคมขนส่งลดลง	-	-		

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 1 : ระดับความสำเร็จของการเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 1.1 : จำนวนพื้นที่ป่าไม้ (สำรวจจากภาพถ่ายดาวเทียม)

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ.2559 โดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียมของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) หรือ GISTDA และรวมผลการปลูกป่าที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้, กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 โดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียมไทยโชต และภาพถ่ายดาวเทียม landsat 8
- นิยามพื้นที่ป่าไม้ที่ใช้สำหรับการแปลตีความภาพถ่ายดาวเทียม เพื่อจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ หมายถึง พื้นที่ปกคลุมของพืชพรรณที่สามารถจำแนก ได้ว่าเป็นไม้ยืนต้นปกคลุมเป็นผืนต่อเนื่องขนาดไม่น้อยกว่า 3.125 ไร่ และหมายรวมถึงทุ่งหญ้าและลานหินที่มีอยู่ตามธรรมชาติที่ปรากฏล้อมรอบด้วยพื้นที่ที่จำแนกได้ว่าเป็นพื้นที่ป่าไม้ โดยไม่รวมถึงสวนยูคาลิปตัส หรือ พื้นที่ที่มีต้นไม้ แต่ประเมินได้ว่าผลผลิตหลักของการดำเนินการไม่ใช่เนื้อไม้ ได้แก่ พื้นที่วนเกษตร สวนผลไม้ สวนยางพารา และสวนปาล์ม
- การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ไม่ใช่ป่าไม้ โดยใช้การแปลตีความภาพถ่ายดาวเทียมด้วยสายตา ร่วมกับเทคนิคและวิธีการทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยมีการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นรายภาคและรายจังหวัด มีการสรุปเป็นภาพรวมของประเทศเมื่อดำเนินแล้วเสร็จ ซึ่งมีการนำไปใช้ประโยชน์ในการเปรียบเทียบพื้นที่ ที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของพื้นที่ป่าไม้ (ภาพถ่ายดาวเทียมพื้นที่ป่า ปี 2559 จะทราบผลในเดือนกุมภาพันธ์ 2560)

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
102.28	-	102.28

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนพื้นที่ป่าไม้ (สำรวจจากภาพถ่ายดาวเทียม)	102.28 ล้านไร่	102.17 ล้านไร่		✓

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

กรมป่าไม้ร่วมกับคณะวนศาสตร์ จัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. 2558 – 2559 โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียมไทยโชต และภาพถ่ายดาวเทียม Landsat 8 ซึ่งบันทึกภาพระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559 ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ประเทศไทยมีพื้นที่ป่าไม้ 102,174,805.09 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 31.58 ของพื้นที่ประเทศ

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน : -
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน : -
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป : -
หลักฐานอ้างอิง : รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. 2558 - 2559

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 1 : ระดับความสำเร็จของการเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 1.2 : จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ - เข้าครอบครอง (ไร่)

คำอธิบาย :

พิจารณาจากผลการดำเนินงานของจำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนและเข้าครอบครอง

1. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ - เข้าครอบครอง หมายถึง จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่หน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจยึด ได้แสดงการเข้าครอบครองพื้นที่โดยการดำเนินการตามมาตรา 21 และ มาตรา 22 แห่ง พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และ/หรือ มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ที่ดำเนินการได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

2. ตาม มาตรา 21 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 หมายถึง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 16 ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรืองดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ

3. ตาม มาตรา 22 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 หมายถึง ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่ หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติ ผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติ หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณีถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อป้องกัน หรือบรรเทาความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่ จะกระทำได้กล่าวแล้วอย่างใดอย่างหนึ่งเสียเองก็ได้ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดมีหน้าที่ชดเชยค่าเสียหายที่ต้องเสียไป ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเสียเองนั้น

4. ตาม มาตรา 25 แห่ง พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 หมายถึง เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติและรัฐมนตรีได้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาตินั้นแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) สั่งให้ผู้หนึ่งผู้ใดออกจากป่าสงวนแห่งชาติ หรือให้งดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏหรือต้อนสมควรสงสัยว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(2) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้รื้อถอน แก่ไขหรือทำประการอื่นใดแก่สิ่งที่เป็อันตรายหรือสิ่งที่ทำให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติภายในเวลาที่กำหนดให้

(3) ยึด ทำลาย รื้อถอน แก่ไขหรือทำประการอื่นเมื่อผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม (2) ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่หาตัวไม่พบ

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว และได้เสียค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น ให้ผู้กระทำความผิดชดเชยหรือออกค่าใช้จ่ายนั้นทั้งหมด หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำทรัพย์สินที่ยึดไว้ได้ออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายนั้น และให้นำความในมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้นโดยอนุโลม

(4) ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อป้องกันและบรรเทาความเสียหายแก่ป่าสงวนแห่งชาติในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
5,701.36 ไร่	10,364.59 ไร่	17,000 ไร่

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ – เข้าครอบครอง (ไร่)	5,701.36 ไร่	6,998.511 ไร่	✓	

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

การทวงคืนพื้นที่ป่าไม้ – เข้าครอบครอง จำนวน 6,998.51 ไร่ สรุปได้ ดังนี้

1. อส. ทวงคืนพื้นที่ป่าได้ 3,668.231 ไร่
2. ปม. ทวงคืนพื้นที่ป่าได้ 3,199.42 ไร่
3. ทช. ทวงคืนพื้นที่ป่าได้ 130.86 ไร่

โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจยึด ได้แสดงการเข้าครอบครองพื้นที่ในปี 2560 โดยการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1. ดำเนินการตามมาตรา 21 แห่ง พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 โดยออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 16 ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรือดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ
2. ดำเนินการตามมาตรา 25 แห่ง พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 โดยสั่งให้ผู้หนึ่งผู้ใดออกจากป่าสงวนแห่งชาติ หรือดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏ หรือเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
3. ดำเนินการตามมาตรา 22 แห่ง พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และ/หรือมาตรา 25 แห่ง พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 โดยออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติหรือป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งดำเนินการได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :

หลักฐานอ้างอิง :

จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 (ข้อมูลรอบที่ 1 : 1 ตุลาคม 2559 - 28 กุมภาพันธ์ 2560)

ตารางที่ 1 จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 (ข้อมูลรอบที่ 1 : 1 ตุลาคม 2559 - 28 กุมภาพันธ์ 2560)

ลำดับ	จังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ทวงคืนได้-ส่งดำเนินคดี				พื้นที่ป่าไม้ทวงคืนได้-เข้าครอบครอง			
		สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (ปม.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (อส.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (ทช.)	รวมจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (ปม.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (อส.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (ทช.)	รวมจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่)
1	จังหวัดเชียงใหม่	308.81	432.45		741.26		1.00		1.00
2	จังหวัดแม่ฮ่องสอน	79.14	17.13		96.27				0.00
3	จังหวัดลำปาง	851.82	54.64		906.46		307.51		307.51
4	จังหวัดลำพูน	625.33			625.33				0.00
5	จังหวัดเชียงราย	1,852.02	4490.65		6,342.67				0.00
6	จังหวัดแพร่	4,013.43	16.88		4,030.31				0.00
7	จังหวัดน่าน	5,211.48	1477.17		6,688.65		9.52		9.52
8	จังหวัดพะเยา	145.08			145.08				0.00
9	จังหวัดเพชรบูรณ์	3,531.99	4.58		3,536.57				0.00
10	จังหวัดตาก	681.08	75.47		756.55				0.00
11	จังหวัดพิษณุโลก	132.09			132.09				0.00
12	จังหวัดสุโขทัย	152.97			152.97				0.00
13	จังหวัดอุตรดิตถ์	70.62			70.62				0.00
14	จังหวัดกำแพงเพชร	69.10			69.10				0.00
15	จังหวัดนครสวรรค์	181.85			181.85				0.00
16	จังหวัดพิจิตร	9.55			9.55				0.00
17	จังหวัดอุทัยธานี	521.95			521.95	340.00			340.00
18	จังหวัดนราธิวาส	88.40			88.40				0.00
19	จังหวัดปัตตานี	9.66			9.66	7.12			7.12
20	จังหวัดยะลา	271.72			271.72		7.01		7.01

ลำดับ	จังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ทวงคืนได้-ส่งดำเนินคดี				พื้นที่ป่าไม้ทวงคืนได้-เข้าครอบครอง			
		สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (ปม.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (อส.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (ทข.)	รวมจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (ปม.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (อส.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (ทข.)	รวมจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่)
21	จังหวัดสงขลา	554.20			554.20		25.26		25.26
22	จังหวัดสตูล	42.26		0.89	43.15	17.50	9.18		26.68
23	จังหวัดกระบี่	282.71			282.71		16.11	115.04	131.15
24	จังหวัดตรัง	121.93		5.83	127.76				0.00
25	จังหวัดพังงา	593.12		600.01	1,193.13		7.05		7.05
26	จังหวัดภูเก็ต	193.40		41.91	235.31				0.00
27	จังหวัดระนอง	123.89		232.95	356.84	7.52	23.75		31.27
28	จังหวัดชุมพร	69.06		182.95	252.01		1,431.50		1,431.50
29	จังหวัดนครศรีธรรมราช	318.51		0.09	318.60		52.73		52.73
30	จังหวัดพัทลุง	11.88			11.88		71.67		71.67
31	จังหวัดสุราษฎร์ธานี	102.61	744.44		847.05	76.31	145.63	15.82	237.76
32	จังหวัดฉะเชิงเทรา	308.60			308.60	392.43			392.43
33	จังหวัดนครนายก		10.55		10.55				0.00
34	จังหวัดปราจีนบุรี				0.00		180.32		180.32
35	จังหวัดสมุทรปราการ		168.55		168.55				0.00
36	จังหวัดสระแก้ว	0.28	89.19		89.47				0.00
37	จังหวัดนนทบุรี				0.00				0.00
38	จังหวัดปทุมธานี	0.83			0.83				0.00
39	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา				0.00				0.00
40	จังหวัดสระบุรี	38.20	5.31		43.51				0.00

ลำดับ	จังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ทวงคืนได้-ส่งดำเนินคดี				พื้นที่ป่าไม้ทวงคืนได้-เข้าครอบครอง			
		สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (ปม.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (อส.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (ทช.)	รวมจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (ปม.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (อส.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (ทช.)	รวมจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่)
41	จังหวัดชัยนาท		34.40		34.40				0.00
42	จังหวัดลพบุรี	627.12			627.12				0.00
43	จังหวัดสิงห์บุรี				0.00				0.00
44	จังหวัดอ่างทอง		770.40		770.40				0.00
45	จังหวัดกาญจนบุรี	96.02	1174.39		1,270.41		17.17		17.17
46	จังหวัดนครปฐม				0.00				0.00
47	จังหวัดราชบุรี	11.44			11.44				0.00
48	จังหวัดสุพรรณบุรี	70.94			70.94				0.00
49	จังหวัดเพชรบุรี	190.98	7.90	863.05	1,061.93				0.00
50	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	70.28	29.23	7.95	107.46		298.24		298.24
51	จังหวัดสมุทรสงคราม				0.00				0.00
52	จังหวัดสมุทรสาคร				0.00				0.00
53	จังหวัดจันทบุรี	113.69		3327.1	3,440.79	53.71			53.71
54	จังหวัดชลบุรี	102.49	185.87	3.29	291.65				0.00
55	จังหวัดตราด	140.86	1145.24	444.09	1,730.19	35.49			35.49
56	จังหวัดระยอง	3.34	996.19		999.53				0.00
57	จังหวัดเลย	404.46			404.46		195.52		195.52
58	จังหวัดบึงกาฬ	15.98			15.98				0.00
59	จังหวัดหนองคาย	33.00			33.00				0.00
60	จังหวัดหนองบัวลำภู	84.55	12.54		97.09	555.12			555.12

ลำดับ	จังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ทวงคืนได้-ส่งดำเนินคดี				พื้นที่ป่าไม้ทวงคืนได้-เข้าครอบครอง			
		สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (ปม.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (อส.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่) (ทช.)	รวมจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-ส่ง ดำเนินคดี (ไร่)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (ปม.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (อส.)	สรุปจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่) (ทช.)	รวมจำนวนพื้นที่ป่า ไม้ที่ทวงคืนได้-เข้า ครอบครอง (ไร่)
61	จังหวัดอุดรธานี	101.36	12.26		113.62				0.00
62	จังหวัดกาฬสินธุ์	282.75	9.00		291.75				0.00
63	จังหวัดขอนแก่น	44.72	334.36		379.08				0.00
64	จังหวัดมหาสารคาม		216.81		216.81				0.00
65	จังหวัดร้อยเอ็ด		25.58		25.58				0.00
66	จังหวัดนครพนม		357.77		357.77				0.00
67	จังหวัดมุกดาหาร	1,046.95	283.44		1,330.39				0.00
68	จังหวัดสกลนคร	37.22	582.27		619.49		4.51		4.51
69	จังหวัดชัยภูมิ	1,218.10	43.08		1,261.18	388.96			388.96
70	จังหวัดนครราชสีมา	729.30	84.20		813.50	111.27	620.37		731.64
71	จังหวัดบุรีรัมย์	1,485.68			1,485.68	954.76			954.76
72	จังหวัดสุรินทร์	0.25	14.84		15.09				0.00
73	จังหวัดยโสธร				0.00				0.00
74	จังหวัดศรีสะเกษ	2.50			2.50	259.23	244.20		503.43
75	จังหวัดอำนาจเจริญ	17.82	65.33		83.15				0.00
76	จังหวัดอุบลราชธานี	530.38	12.43		542.81				0.00
	รวม	29,031.75	13,984.52	5,710.11	48,726.38	3,199.42	3,668.24	130.86	6,998.52

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 1 : ระดับความสำเร็จของการเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 1.3 : จำนวนการปลูกป่า

คำอธิบาย :

- การปลูกป่า ประกอบด้วย 3 พื้นที่ ได้แก่

1. การปลูกป่าในพื้นที่ป่าสงวน

ปลูกฟื้นฟูป่าตามหลักวิชาการ หมายถึง การดำเนินการจัดการปลูกฟื้นฟูในพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกทำลายและป่าที่เสื่อมสภาพ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับหลักวิชาการด้านป่าไม้ ดังต่อไปนี้

1. ปฏิบัติตามขั้นตอนและแนวทางการปลูกฟื้นฟูพื้นที่ป่าที่กำหนด อาทิ การคัดเลือกพื้นที่และชนิดพันธุ์ไม้ที่มีความเหมาะสมกับชนิดป่า อาทิ ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น ป่าเต็งรัง ป่าชายเลน เป็นต้น
2. มีอัตราการรอดตายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
3. ดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานปลูกฟื้นฟูพื้นที่ป่า รวมทั้งจัดเก็บข้อมูลแปลงปลูกฟื้นฟูที่เป็นระบบ

2. การปลูกป่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

พื้นที่ป่าปลูก หมายถึง พื้นที่ปลูกทดแทนพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกทำลายจนมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมที่ได้รับงบประมาณให้ดำเนินการตามแผนงานและงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2560 รวมถึงพื้นที่ป่าปลูกที่ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานอื่นๆ ดำเนินการนอกเหนือจากการปลูกป่าตามแผนงานและงบประมาณประจำปี โดยปลูกพันธุ์ไม้ จำนวนไม่น้อยกว่า 200 ต้น/ไร่ และมีแผนงานบำรุงรักษาต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 2 ปี

3. การปลูกป่าในพื้นที่ป่าชายเลน

- การดำเนินการการฟื้นฟู พื้นที่ป่าชายเลนที่ได้จากการทวงคืนที่คดีถึงที่สุดแล้วโดยประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบและเข้าร่วมกิจกรรมการฟื้นฟูป่าชายเลน วิธีการปลูกเป็นแบบการปลูกใช้ฝักหรือกล้าไม้จำนวนปลูกตามความเหมาะสม และมีการปักป้ายประกาศเพื่อแสดงสัญลักษณ์การเข้าครอบครองพื้นที่ พื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่า 1,000 ไร่
- โครงการปลูกป่าชายเลนเชิงเศรษฐกิจในพื้นที่ฟื้นฟูโครงการจัดที่ดินทำกิน เพื่อแก้ปัญหาผลกระทบทางลบจากการดำเนินงานของรัฐ ด้านการบริหารจัดการพื้นที่ที่ถูกยึดถือครอบครอง และเสริมสร้างและพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นในรูปแบบป่าชายเลนชุมชน ดำเนินการในพื้นที่ จ.นครศรีธรรมราช จำนวน 1,000 ไร่

- ทั้งนี้ ได้มีการมอบหมายค่าเป้าหมาย ให้กับ 3 หน่วยงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

หน่วยงาน	เป้าหมายรอบ 5 เดือน	เป้าหมายรอบ 10 เดือน	เป้าหมายรอบ 12 เดือน
กรมป่าไม้	เตรียมพื้นที่ปลูก 35,000 ไร่ เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 7,118,000 กล้า	29,658 ไร่	35,590 ไร่
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	พื้นที่เตรียมปลูก 29,000 ไร่ / เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 6,960,000 กล้า	24,167 ไร่	29,000 ไร่

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

หน่วยงาน	เป้าหมายรอบ 5 เดือน	เป้าหมายรอบ 10 เดือน	เป้าหมายรอบ 12 เดือน
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	เตรียมพื้นที่ปลูกแล้วเสร็จ 2,000 ไร่	2,000 ไร่	2,000 ไร่
รวม	เตรียมพื้นที่ 66,000 ไร่ เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 14,078,000 กล้า	55,825 ไร่	66,590 ไร่

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
เตรียมพื้นที่ 66,000 ไร่ เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 14,078,000 กล้า	55,825 ไร่	66,590 ไร่

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	เป้าหมายรอบ 5 เดือน	ผลการดำเนินงาน	สรุปผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนการปลูกป่า	เตรียมพื้นที่ 66,000 ไร่ เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 14,078,000 กล้า	- เตรียมพื้นที่ 57,415.86 ไร่ - เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 13,660,005 กล้า		✓
1. ปม.	เตรียมพื้นที่ปลูก 35,000 ไร่ เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 7,118,000 กล้า	- เตรียมพื้นที่ปลูก 35,000 ไร่ - เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 7,118,000 กล้า	✓	
2. อส.	พื้นที่เตรียมปลูก 29,000 ไร่ / เตรียมกล้าไม้ที่จะปลูก 6,960,000 กล้า	- จำนวนการเตรียมพื้นที่ปลูก 21,985 ไร่ - จำนวนการจัดเตรียมกล้าไม้ 6,542,005 กล้า		✓
3. ทช.	เตรียมพื้นที่ปลูกแล้วเสร็จ 2,000 ไร่	เตรียมพื้นที่ปลูกแล้วเสร็จ 430.86 ไร่		✓

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

■ การปลูกป่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้รับงบประมาณปลูกป่าตามแผนงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 กิจกรรมต่างๆ จำนวน 29,000 ไร่ ดังนี้
 - แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ พันธุ์ และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ โครงการที่ 1 : โครงการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์เสื่อมสภาพ ประกอบด้วย
 - ปลูกป่าฟื้นฟูโครงสร้างระบบนิเวศ ดันน้ำ จำนวน 10,000 ไร่
 - ปลูกป่าทั่วไป จำนวน 3,500 ไร่
 - กิจกรรมปลูกป่าไม้ใช้สอย จำนวน 5,000 ไร่

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

1.2 แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โครงการที่ 1 : โครงการฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (ลุ่มน้ำ) ระยะที่ 1 กิจกรรมโครงการฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (ลุ่มน้ำ) ระยะที่ 1

1.2.1 ปลุกป่าทั่วไป จำนวน 10,000 ไร่

1.3 แผนงานพื้นฐานด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม : กิจกรรมงานพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

1.3.1 ปลุกฟื้นฟูป่าพรุ จำนวน 500 ไร่

2. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้รับรายงานผลการดำเนินงาน งวดที่ 1 (1 ตุลาคม 2559 – 28 กุมภาพันธ์ 2560) ปรากฏว่า มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 จำนวนการเตรียมพื้นที่ปลูก 21,985 ไร่

2.2 จำนวนการจัดเตรียมกล้าไม้ 6,542,005 กล้า

3. สำหรับการดำเนินงานปลูกป่าที่ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานอื่นๆ ดำเนินการนอกเหนือจากการปลูกป่าตามแผนงานและงบประมาณประจำปี โดยปลูกพันธุ์ไม้ จำนวนไม่น้อยกว่า 200 ต้น/ไร่ และมีแผนงานบำรุงรักษาต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 2 ปี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้อนุมัติแล้ว 2 โครงการ จำนวน 45 ไร่ ดังนี้

3.1 โครงการฟื้นฟูป่าเพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระชนมายุครบ 6 พรรษา ปี พ.ศ. 2558 ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยความร่วมมือจากสหกรณ์ออมทรัพย์กรมป่าไม้ จำกัด และสหกรณ์ออมทรัพย์กรมชลประทาน จำกัด จำนวน 40 ไร่ ตามนัยหนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด่วนที่สุด ที่ ทส 0906.205/19160 ลงวันที่ 17 กันยายน 2558 และหนังสือสำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ ด่วนที่สุด ที่ ทส 0906.205/3005 ลงวันที่ 15 กันยายน 2558 (โครงการต่อเนื่อง ระยะ 3 ปี 2558-2560 ปีละ 40 ไร่)

3.2 โครงการปลูกป่าต้นน้ำเทิดพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยต โดยความร่วมมือของการประปาส่วนภูมิภาค สาขาบ้านนาสาร จำนวน 5 ไร่ ตามนัยหนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด่วนที่สุด ที่ ทส 0906.205/610 ลงวันที่ 12 มกราคม 2560 และหนังสือสำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ ด่วนที่สุด ที่ ทส 0906.205/9 ลงวันที่ 9 มกราคม 2560

■ การปลูกป่าในพื้นที่ป่าชายเลน

ผลการดำเนินการรอบที่ 1 (1 ตุลาคม 2559 – 28 กุมภาพันธ์ 2560) เตรียมพื้นที่ปลูกแล้วเสร็จ 430.86 ไร่ โดยเป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่ได้จากการทวงคืนที่ดินคดีถึงที่สุดแล้ว

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน : -

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

1. การฟื้นฟูป่าชายเลนในพื้นที่ทวงคืนที่ดินคดีถึงที่สุดแล้ว ต้องรอกระบวนการรื้อถอนตามขั้นตอนตามกฎหมาย
2. โครงการปลูกป่าชายเลนเชิงเศรษฐกิจ ดำเนินการได้ภายหลังกิจกรรมขุดคูแพรก เพื่อแบ่งพื้นที่จากราษฎรที่ครอบครองมาดำเนินการปลูกป่าชายเลน

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป : -
หลักฐานอ้างอิง : -

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 2 : จำนวนป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศ

คำอธิบาย :

- จำนวนป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศ หมายถึง ป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศให้นับจากพื้นที่คงค้าง ณ สิ้นปีที่มีการประกาศและยืนยัน (ณ 30 กันยายน 2560) ซึ่งประกอบด้วย

หมวด	ปี 2558	ปี 2559	หมายเหตุ
1. Biodiversity Hotspot	-	-	
2. Biosphere Reserve - พื้นที่ที่อนุรักษ์ สงวนรักษาทรัพยากรพันธุ์กรรมและชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่เป็นพืช สัตว์ - พื้นที่ที่มีการพัฒนา/เพื่อส่งเสริมการพัฒนายั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี และวัฒนธรรม - เป็นพื้นที่ที่สามารถให้การสนับสนุนโครงการสาธิต การฝึกอบรมและการให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การศึกษาวิจัยและตรวจสอบปัญหาที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกระดับ	4	4	ณ ปัจจุบัน ในประเทศไทยมีเขตสงวนชีวมณฑลจำนวน 4 แห่ง คือ 1. เขตสงวนชีวมณฑลสะแกกราช (จ. นครราชสีมา) 2. เขตสงวนชีวมณฑลแม่สา-ห้วยคอกม้า (จ.เชียงใหม่) 3. เขตสงวนชีวมณฑลห้วยทาก (จ.ลำปาง) 4. เขตสงวนชีวมณฑลระนอง (จ.ระนอง)
3. พื้นที่ป่าอนุรักษ์ - อุทยานแห่งชาติ - เขตห้ามล่าสัตว์ป่า - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	252 (127) (67) (58)	255 (128) (68) (59)	
4. พื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์	-	-	
5. พื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	-	-	
รวม	256	259	

เงื่อนไข :

- ต้องรักษาป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศในหมวดที่ 2 (Biosphere Reserve) ให้คงไว้ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่
1. เขตสงวนชีวมณฑลสะแกกราช (จ. นครราชสีมา)
2. เขตสงวนชีวมณฑลแม่สา - ห้วยคอกม้า (จ.เชียงใหม่)
3. เขตสงวนชีวมณฑลห้วยทาก (จ.ลำปาง)
4. เขตสงวนชีวมณฑลระนอง (จ.ระนอง)

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
260 แห่ง	263 แห่ง	263 แห่ง

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศ	260 แห่ง	270 แห่ง	✓	

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

มีการประกาศป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศในหมวดที่ 3 พื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพิ่มขึ้น 11 แห่ง โดยแบ่งเป็น อุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า 10 แห่ง

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :

หลักฐานอ้างอิง :

การประกาศจัดตั้งป่าไม้ที่มีคุณค่าทางระบบนิเวศ ตามเกณฑ์ที่ 2 จำนวน 11 แห่ง

1. พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าทับกวางและป่ามวกเหล็ก แปลงที่ 1 และป่าดงพญาเย็น ในท้องที่ตำบลคำพราน ตำบลแสงพัน อำเภอวังม่วง ตำบลหนองย่างเสือ ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี และตำบลพญาเย็น อำเภอปางช่อง จังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2559
2. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดอยภูคา และป่าผาแดง ป่าน้ำว่า และป่าแม่จรม ในท้องที่ตำบลบ่อเกลือใต้ ตำบลภูฟ้า ตำบลบ่อเกลือ และตำบลแม่จรม ตำบลหนองแดง ตำบลน้ำวาง อำเภอมแม่จรม จังหวัดน่าน ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
3. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าท่าธาร ป่าแม่ตาล และป่าแม่ยุย ป่าแม่หาด ป่าบ้านโฮ้ง ป่าแม่ตั้น และป่าแม่แนต ในท้องที่ตำบลแม่สอย อำเภอมจอมทอง ตำบลบ้านตาล อำเภอสอด ตำบลท่าเตือ ตำบลโป่งทุ่ง ตำบลมิดกา ตำบลดอยเต่า อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ และตำบลหนองปลาทราย ตำบลบ้านโฮ้ง ตำบลป่าพลู อำเภอบ้านโฮ้ง ตำบลศรีวิชัย ตำบลแม่ตั้น อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
4. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ลาวฝั่งซ้าย และป่าแม่กกฝั่งขวา ในท้องที่ตำบลดอยฮาง และตำบลแม่กรณ์ อำเภอมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

5. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ที่ดินสาธารณะประโยชน์หนองเล็งทราย ในท้องที่ตำบลป่าแฝก ตำบลบ้านเหล่า ตำบลเจริญราษฎร์ และตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
6. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าห้วยสัก และป่าแม่กกฝั่งขวา ในท้องที่ตำบลทุ่งก่อ อำเภอเวียงเชียงรุ้ง จังหวัดเชียงราย ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
7. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าสบกกฝั่งขวา ในท้องที่ตำบลแม่เงิน และตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
8. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ปุนน้อย ป่าแม่ปุนหลวง และป่าห้วยโป่งหมื่น ในท้องที่ตำบลสันสลี และตำบลเวียง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
9. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าลุ่มน้ำวังทองฝั่งซ้าย ในท้องที่ตำบลท่าหมื่นราม ตำบลพันชาลี อำเภอวังทอง และตำบลชมพู อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
10. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าอมก๋อย ในท้องที่ตำบลยางเปียง ตำบลม่อนจอง และตำบลแม่ตื่น อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
11. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าน้ำปาด ในท้องที่ตำบลบ่อเบี้ย และตำบลม่วงเจ็ดต้น อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 3 : จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง

ตัวชี้วัดที่ 3.1 : สัตว์ป่าหายากและใกล้สูญพันธุ์

คำอธิบาย :

- การคุ้มครองสัตว์ป่าหายากและใกล้สูญพันธุ์ หมายถึง การดำเนินงานเพื่ออนุรักษ์สัตว์ป่าไว้มิให้สูญพันธุ์ ประกอบด้วยการศึกษาวิจัย การบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองชนิดพันธุ์และถิ่นที่อยู่อาศัย การฟื้นฟูประชากร และการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกความตระหนัก และความร่วมมือในการอนุรักษ์ การคุ้มครองสัตว์ป่าหายากใกล้สูญพันธุ์แก่ประชาชน
- ปัจจุบันประเทศไทยมีความหลากหลายด้านชนิดพันธุ์ของสัตว์มีกระดูกสันหลัง จำนวนไม่น้อยกว่า 4,591 ชนิด แต่ในระยะเวลาเพียงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา มีสัตว์ที่สูญพันธุ์ไปจากประเทศไทยแล้วหลายชนิด อาทิเช่น สมัน นกพงหย้า นกช้อนหอยใหญ่ปลาหางไหม้ ปลาเสือตอ และปลาสายยู อีหลายชนิดถูกคุกคามจนตกอยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งมีไข่แต่สัตว์บกหรือสัตว์น้ำจืดเท่านั้น แต่ยังมีสัตว์ทะเลที่อยู่ในสถานะใกล้สูญพันธุ์ เช่น พะยูน โลมา เต่าทะเล เป็นต้น (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2547) ปัจจัยคุกคามส่วนใหญ่มาจากการสูญเสียถิ่นอาศัยการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อใช้ประโยชน์ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การล่าเพื่อการค้า มลพิษ โรคการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำและแหล่งอาหาร ฯลฯ ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการสูญพันธุ์อีก จึงต้องมีมาตรการในการคุ้มครอง จัดทำหรือธำรงรักษากฎข้อบังคับที่จำเป็นและ/หรือข้อกำหนดระเบียบบังคับต่างๆ เพื่อคุ้มครองชนิดพันธุ์และประชากรของสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ รวมทั้งดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้องค์ความรู้ในการสนับสนุนการอนุรักษ์ ประสานการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนตลอดจนถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกความตระหนักและความร่วมมือในการคุ้มครองสัตว์ป่าหายากใกล้สูญพันธุ์ ให้กับประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จึงมีเป้าหมายเพื่อให้มีการคุ้มครองสัตว์ป่าหรืออยู่ในภาวะคุกคามไว้มิให้สูญพันธุ์ โดยจัดให้มีแผนงานการคุ้มครองสัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคาม ขั้นตอนการดำเนินงานของกรมอุทยานฯ (เป้าหมาย 13 ชนิด)
 1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ แสดงจำนวนสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง
 2. การจัดการองค์ความรู้
 3. การจัดการถิ่นที่อยู่อาศัย
 4. มีแผนฟื้นฟูประชากรสัตว์ป่า
 5. มีสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง เพิ่มขึ้น ทุกชนิด
- การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มีเป้าหมายเพื่อให้มีการคุ้มครองสัตว์ป่าหรืออยู่ในภาวะคุกคามไว้มิให้สูญพันธุ์ โดยจัดให้มีแผนงานการคุ้มครองสัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคาม จำนวน 13 ชนิด ได้แก่
 1. นกกระเรียน (*Grus Antigone sharpii*)
 2. ละองหรือละมั่ง (*Cervus eldi*)

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

3. นกแก้วแล้วทองดำ (*Pitta gurney*)
4. กวางผา (*Naemoredus griseus*)
5. วัวแดง (*Bos javanicus*)
6. พญาแร้ง (*Sarcogyps calvus*)
7. จระเข้น้ำจืด (*Crocodylus siamensis*)
8. ช้างป่า (*Elephas maximus*)
9. เสือโคร่ง (*Panthera tigris*)
10. ควายป่า (*Bubalus bubalis*)
11. แมวลายหินอ่อน (*Pardofelis marmorata*)
12. สมเสร็จ (*Tapirus indicus*)
13. เก้งหม้อ (*Muntiacus feai*)

เงื่อนไข : -

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
ดำเนินการตามแผน 13 ชนิด (1 ด้าน)	■ สิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์ฯ 13 ชนิด ได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง (5 ด้าน) ■ มีข้อมูลฐานประชากร	■ สิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์ฯ 13 ชนิด ได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง (5 ด้าน) ■ มีข้อมูลฐานประชากร

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง ■ สัตว์ป่าหายากและใกล้สูญพันธุ์	ดำเนินการตามแผน 13 ชนิด (1 ด้าน)	มีมาตรการ/คุ้มครองสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคาม 13 ชนิด และมีการจัดการองค์ความรู้	✓	

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

1. มีมาตรการ/คุ้มครองสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคาม 13 ชนิด
2. มีการจัดทำฐานข้อมูลของสัตว์ป่าเมืองไทย ทางเว็บไซต์ www.thaiwildlife.in.th

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :
หลักฐานอ้างอิง :

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 3 : จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง

ตัวชี้วัดที่ 3.2 : สัตว์ทะเลหายาก

คำอธิบาย :

- การคุ้มครองสัตว์ป่าหายากและใกล้สูญพันธุ์ หมายถึง การดำเนินงานเพื่ออนุรักษ์สัตว์ป่าไว้มิให้สูญพันธุ์ประกอบด้วย การศึกษาวิจัย การบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองชนิดพันธุ์และถิ่นที่อยู่อาศัย การฟื้นฟูประชากร และการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกความตระหนัก และความร่วมมือในการอนุรักษ์การคุ้มครองสัตว์ป่าหายากใกล้สูญพันธุ์แก่ประชาชน
- การดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จึงมีเป้าหมายเพื่อให้มีการคุ้มครองสัตว์ป่าหรืออยู่ในภาวะคุกคามไว้มิให้สูญพันธุ์ โดยจัดให้มีแผนงานการคุ้มครองสัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคาม
- ขั้นตอนการดำเนินงาน ของกรมทรัพยากรทางทะเลฯ (เป้าหมาย 7 ชนิด)
 1. เสนอรายชื่อพันธุ์สัตว์ทะเลหายากเข้าอนุกรรมการด้านบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลภายใต้คณะกรรมการนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
 2. สิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการคุ้มครอง
 3. มีรายงานการศึกษาแสดงข้อมูลสถิติสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง 7 ชนิด
- เป้าหมายการอนุรักษ์คุ้มครอง ปี 2560 ของ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง 7 ชนิด ได้แก่ ม้าน้ำ 6 สายพันธุ์ และ กระเบน 1 สายพันธุ์
 1. ม้าน้ำมงกุฎสั้น *Hippocampus kuda*
 2. ม้าน้ำหนามสั้น *Hippocampus spinosissimus*
 3. ม้าน้ำสามจุด *Hippocampus trimaculatus*
 4. ม้าน้ำหางลาย *Hippocampus comes*
 5. ม้าน้ำหนามยาว *Hippocampus histrix*
 6. ม้าน้ำยักษ์ *Hippocampus kelloggi*
 7. กระเบนปีศาจหางเดี่ยว *Mobula tarapacana*

เงื่อนไข : -

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
ดำเนินการตามแผน 7 ชนิด (1 ขั้นตอน)	ดำเนินการตามแผน 7 ชนิด (3 ขั้นตอน)	ดำเนินการตามแผน 7 ชนิด (3 ขั้นตอน)

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะคุกคามได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง ■ สัตว์ทะเลหายาก	ดำเนินการตามแผน 7 ชนิด (1 ขั้นตอน)	จัดทำฐานข้อมูลสัตว์ทะเลหายากที่ใกล้สูญพันธุ์และถูกคุกคาม 21 ชนิด	✓	

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

มีการดำเนินการตามแผนขั้นตอนการเสนอรายชื่อพันธุ์สัตว์ทะเลหายากเข้าอนุกรรมการด้านบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้คณะกรรมการนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแล้วเสร็จ ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลการสำรวจสัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทย โดยออกสำรวจภาคสนามทางเรือและทางอากาศ และเก็บข้อมูลการเกยตื้นจากการสอบถามหรือรับแจ้งเหตุและอัตราการรอดชีวิตของสัตว์ทะเลหายากเกยตื้น ในพื้นที่ฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน
2. รวบรวมรายชื่อสัตว์ทะเลในบัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทย
3. จัดทำข้อมูลสัตว์ทะเลหายากที่ใกล้สูญพันธุ์และถูกคุกคาม 21 ชนิด แล้วเสร็จ
4. ในช่วงระหว่างเดือน เมษายน – มิถุนายน จะดำเนินการเสนอรายชื่อชนิดพันธุ์สัตว์ทะเลหายากทั้ง 7 ชนิด เข้าคณะอนุกรรมการด้านบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเล เพื่อรับทราบรายชื่อชนิดพันธุ์
5. ในช่วงระหว่างเดือน กรกฎาคม – สิงหาคม นำเสนอเข้ากระบวนการทางกฎหมาย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการฝ่ายวิชาการพิจารณาสถานภาพสัตว์ป่าที่เป็นสัตว์น้ำตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ของกรมประมง และคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :

หลักฐานอ้างอิง :

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 4 : จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ

ตัวชี้วัดที่ 4.1 : แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

คำอธิบาย :

- พิจารณาจาก แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ขั้นตอนการดำเนินงาน ของกรมอุทยานฯ (เป้าหมาย 243 แห่ง) จากแหล่งท่องเที่ยวพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม 9 ด้าน
 - 1) การจัดการด้านพลังงานไฟฟ้า
 - 2) การจัดการด้านขยะมูลฝอย
 - 3) การจัดการด้านน้ำเสีย
 - 4) การจัดการและดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำ-ห้องสุขา
 - 5) การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมบริเวณร้านอาหาร
 - 6) การบริการบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว
 - 7) การปรับปรุงภูมิทัศน์ในพื้นที่บริการ
 - 8) การจัดการศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
 - 9) การจัดการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- สำนักอุทยานแห่งชาติ ประเมินผลแหล่งท่องเที่ยว ตามเกณฑ์การให้คะแนนของตัวชี้วัด ให้มีศักยภาพเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ
- ยื่นขอรับการรับรองจากกรมการท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

เงื่อนไข :

- เป้าหมายรอบ 10 เดือน และ 12 เดือน จะต้องมียุทธศาสตร์ของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวของกรมทรัพยากรธรณี ที่ยื่นขอการรับรองมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 10 แห่ง

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
243 แห่ง (ดำเนินการ 7 ด้าน)	243 แห่ง (ดำเนินการ 7 ด้าน) + เงื่อนไข	243 แห่ง (ดำเนินการ 7 ด้าน) + เงื่อนไข

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	243 แห่ง (ดำเนินการ 7 ด้าน)	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 243 แห่ง ได้รับการ พัฒนาศักยภาพ 9 ด้าน	✓	

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :

หลักฐานอ้างอิง :

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 4 : จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ

ตัวชี้วัดที่ 4.2 : แหล่งธรณีวิทยา

คำอธิบาย :

- เป้าหมายโครงการ เพื่อเสริมสร้างให้แหล่งธรณีวิทยาที่มีความสำคัญทางวิชาการและมีความโดดเด่นสวยงามสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ชุมชนมีการกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น โดยกระบวนการหลักคือ
 - 1) การจัดทำแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา ในพื้นที่ศักยภาพฯ และผลักดันให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญระดับประเทศ และ
 - 2) ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรณีวิทยาให้เป็นที่รู้จักผ่านกลไกต่างๆ
- นิยามของคำว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้รับการพัฒนาศักยภาพ หมายถึง แหล่งธรณีวิทยาได้รับการพัฒนาแล้วเสร็จรวมทั้งสิ้น 3 องค์ประกอบ ได้แก่
 - 1) ได้รับการพัฒนาหรือเพิ่มประสิทธิภาพความโดดเด่น ความสวยงามและมูลค่าของตัวแหล่ง อาทิ การพัฒนาป้ายประจำแหล่ง พัฒนาสถานที่จัดแสดง โมเดล การเพิ่มเติมองค์ประกอบของศูนย์บริการในพื้นที่
 - 2) ได้รับการพัฒนาสื่อความรู้ทางวิชาการประจำแหล่ง เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในการอนุรักษ์ อาทิ สื่อวิชาการ คู่มือผู้เล่าเรื่อง หรือสื่อวีดิทัศน์ต่างๆ และ
 - 3) การพัฒนาให้ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว อาทิ การจัดตั้งหรือการประชุมเครือข่ายอนุรักษ์ หรือการจัดทำกิจกรรมการมีส่วนร่วมอื่นๆ ตามความเหมาะสม
- ปัจจุบัน แหล่งธรณีวิทยา (รวมถึงแหล่งซากดึกดำบรรพ์) ได้สำรวจเบื้องต้นพบว่า มีมากกว่า 1,229 แห่งกระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ โดยกรมทรัพยากรธรณี ได้ดำเนินการวิเคราะห์วิจัย ประเมินคุณค่า เพื่อเตรียมพัฒนาคุณค่าแหล่งธรณีวิทยาในพื้นที่กว่า 30 จังหวัด รวมกว่า 800 แห่ง และอยู่ระหว่างการพิจารณาคัดเลือกแหล่งธรณีวิทยาเพื่อพัฒนาเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวิชาการ พร้อมส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งธรณีวิทยาโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ โดยจะดำเนินการให้ได้แล้วเสร็จอย่างน้อย 8 – 10 แหล่งต่อไป
- เป้าหมายพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้รับการพัฒนาศักยภาพในปี 2560 ประกอบด้วย แหล่งไม้กลายเป็นหิน จังหวัดตาก แหล่งไดโนเสาร์ภูเวียง-ภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น แหล่งภูมิประเทศผาชัน-สามพันโบก-สามหมื่นภู จังหวัดอุบลราชธานี แหล่งรอยตีนไดโนเสาร์ท่าอุเทน จังหวัดนครพนม แหล่งรอยตีนและกระดูกไดโนเสาร์ภูแฝก แหล่งกระดูกไดโนเสาร์ภูน้ำจั้น แหล่งกระดูกไดโนเสาร์ภูน้อย จังหวัดกาฬสินธุ์ และแหล่งถ้ำเลสเตโกดอน จังหวัดสตูล
- ผลผลิตของการดำเนินงานแล้วเสร็จจะต้องแสดงหลักฐานอย่างน้อย ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 แหล่งธรณีวิทยาได้รับการพัฒนาหรือเพิ่มประสิทธิภาพความโดดเด่น ความสวยงามหรือเสริมมูลค่าของแหล่งเพื่อการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 2 แหล่งธรณีวิทยาได้รับการพัฒนาสื่อความรู้ทางวิชาการประจำแหล่ง

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

องค์ประกอบที่ 3 มีการพัฒนาให้ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
องค์ประกอบที่ 4 มีการผลักดันให้แหล่งเรียนรู้ด้านธรณีวิทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา อาทิ
การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ หรือการได้รับรางวัลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหรือมีมาตรฐานของการ
ท่องเที่ยว

เงื่อนไข :

- เป้าหมายรอบ 10 เดือน และ 12 เดือน จะต้องมียุทธศาสตร์ของกรมอุทยานแห่งชาติ ร่วมกับ แหล่ง
ท่องเที่ยวของกรมทรัพยากรธรณี ที่ยื่นขอการรับรองมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 10 แหล่ง

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
2 แห่ง	8 แห่ง	8 แห่ง

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ ▪ แหล่งธรณีวิทยา	2 แห่ง		✓	

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

1. การดำเนินการ

- 1.1 จัดทำข้อมูลวิชาการธรณีวิทยาพื้นฐานที่มีความละเอียดสูงเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ดำเนินงานโดยเป็นการ
เสริมความโดดเด่นของแหล่งธรณีวิทยาและศูนย์กลางการเรียนรู้ทางธรณีวิทยา
- 1.2 จัดทำแหล่งเรียนรู้ธรณีวิทยาในพื้นที่ศักยภาพอุทยานธรณี หรือประสาน สนับสนุน ส่งเสริมหรือผลักดัน
หน่วยงานในท้องถิ่นจัดตั้งคณะทำงานอุทยานธรณี /หรือจัดทำข้อเสนอขอจัดตั้งอุทยานธรณี และการ
ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน
- 1.3 จัดประชุมเครือข่ายอนุรักษ์ด้านธรณีวิทยา และให้ความรู้แก่คนในพื้นที่
- 1.4 ให้ความรู้การอนุรักษ์ด้านธรณีวิทยาโดยจัดทำข้อมูล เสนอบทความ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์
ธรณีวิทยา การประสานงานกับหน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งในและ
ต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน การเข้าร่วมระดมความคิดเห็นทางด้านวิชาการในระดับต่างๆ
- 1.5 จัดทำเอกสาร/ข้อมูลเผยแพร่ การดำเนินงานของโครงการ การพัฒนารูปแบบ สื่อ วิธีการเผยแพร่ ให้หน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องทราบแนวทางการดำเนินงานในการผลักดันการดำเนินงาน การจัดทำข้อมูลเอกสารสำหรับ

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560	
การขอรับรองพื้นที่อุทยานธรณีจาก UNESCO หรือจัดทำแนวทางการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาแหล่งธรณีวิทยา หรือแหล่งอนุรักษ์ธรณีวิทยาที่มีความโดดเด่น 2. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงอย่างเป็นรูปธรรม 2.1 แหล่งไม้กลายเป็นหิน จังหวัดตาก ดำเนินการพัฒนาใน 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การพัฒนาหรือเพิ่มประสิทธิภาพความโดดเด่น ความสวยงามและมูลค่าของแหล่ง โดยดำเนินการสำรวจ/ศึกษาวิจัยเพื่อเพิ่มคุณค่าของแหล่งไม้กลายเป็นหิน ในเรื่องการศึกษาลักษณะของตะกอน การเกิดและลักษณะทางธรณีวิทยาในบริเวณนั้น การอนุรักษ์ตัวไม้กลายเป็นหิน 2) การพัฒนาสื่อความรู้ทางวิชาการประจำแหล่ง เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจการอนุรักษ์ โดยการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำเอกสารเผยแพร่ให้แก่ประชาชนทั่วไป ได้แก่ คู่มือผู้เล่าเรื่องในพื้นที่ไม้กลายเป็นหิน จังหวัดตาก 3) การพัฒนาให้ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว โดยการจัดประชุมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลและระดมความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ 2.2 ถ้ำเลสเทโกดอน จังหวัดสตูล ดำเนินการพัฒนาใน 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การพัฒนาหรือเพิ่มประสิทธิภาพความโดดเด่น ความสวยงามและมูลค่าของแหล่ง โดยดำเนินการสำรวจ/ศึกษาวิจัยเพื่อเพิ่มคุณค่าของถ้ำเลสเทโกดอน ในเรื่องการศึกษาลักษณะการเกิดของถ้ำ แผนที่ถ้ำ ซากดึกดำบรรพ์ภายในถ้ำ 2) การพัฒนาสื่อความรู้ทางวิชาการประจำแหล่ง เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจการอนุรักษ์ โดยการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำเอกสารเผยแพร่ให้แก่ประชาชนทั่วไป ได้แก่ ชุดเอกสารเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยาในจังหวัดสตูล ตีพิมพ์สื่อความหมายในพื้นที่ถ้ำเลสเทโกดอน การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมแหล่งธรณีวิทยา ผ่านงานสตูลเฟสติวัล การทำแผนที่เส้นทางอุทยานธรณีสตูล 3) การพัฒนาให้ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว โดยการจัดประชุมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลและระดมความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ การจัดตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานเพื่อพัฒนาแหล่ง	
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :	
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :	
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :	
หลักฐานอ้างอิง : 1. ไม้กลายเป็นหิน จังหวัดตาก 1.1 รายงานธรณีวิทยาควอเทอร์นารีแอ่งบ้านตาก อ.บ้านตาก จ.ตาก (เอกสาร 1) 1.2 คู่มือผู้เล่าเรื่องธรณี อุทยานแห่งชาติไม้กลายเป็นหิน จังหวัดตาก (เอกสาร 2)	

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

- 1.3 หนังสือเชิญประชุมคณะกรรมการอำนวยการอุทยานธรณีไม้กลายเป็นหินตาก (ศาลากลางจังหวัดตาก ด่วนที่สุด ที่ ตก 0014.2/ว4848 ลงวันที่ 15 มีนาคม 2560) (เอกสาร 3)
- 1.4 หนังสือเสนอการสรรหาผู้อำนวยการอุทยานไม้กลายเป็นหินตาก และคณะกรรมการบริหารอุทยานไม้กลายเป็นหินตาก (เอกสาร 4)
- 1.5 รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร “แผนแม่บทการบริหารจัดการและแผนปฏิบัติงานอุทยานไม้กลายเป็นหินตาก” (เอกสาร 5)
- 1.6 ข่าวประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เพื่อสร้างความรับรู้สนับสนุนให้แหล่งธรณีวิทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง (เอกสาร 6)
2. ถ้ำเลสเตโกดอน จังหวัดสตูล
 - 2.1 รายงานผลการสำรวจและจัดทำแผนผังถ้ำเลสเตโกดอน (เอกสาร 7)
 - 2.2 เอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แหล่งธรณีวิทยาถ้ำเลสเตโกดอน จังหวัดสตูล (เอกสาร 8)
 - 2.3 รายงานสรุปการจัดงานสตูลฟอสซิลเฟสติวัล (เอกสาร 9)
 - 2.4 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งธรณีวิทยาและจัดตั้งอุทยานธรณี (เอกสาร 10)
 - 2.5 รายงานการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งธรณีวิทยาและจัดตั้งอุทยานธรณี ครั้งที่ 1/2559 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2559 (เอกสาร 11)
 - 2.6 ข่าวประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เพื่อสร้างความรับรู้สนับสนุนให้แหล่งธรณีวิทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง (เอกสาร 12)

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560	
ตัวชี้วัดที่ 5 : จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ	
ตัวชี้วัดที่ 5.1 : น้ำผิวดิน	
คำอธิบาย : - พิจารณาจากจำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์ จากแหล่งน้ำผิวดิน ที่กรมทรัพยากรน้ำ ดำเนินการใน ปี 2560 (เป้าหมายจำนวน 725 แห่ง) โดยแบ่งเป็น 1. โครงการขุดลอกการก่อสร้าง ต่ำกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 602 โครงการ 2. โครงการขุดลอกการก่อสร้าง ตั้งแต่ 10 ล้านบาท ขึ้นไป จำนวน 119 โครงการ 3. โครงการต่อเนื่อง จำนวน 4 โครงการ วิธีการคำนวณ = ปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นของโครงการ X ร้อยละ 60 ของการใช้น้ำของครัวเรือน เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค ครัวเรือนได้รับประโยชน์ ระยะเวลาการใช้น้ำ 180 วัน - พิจารณาจากจำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์ จากโครงการระบบกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ที่กรมทรัพยากรน้ำ ดำเนินการในปี 2560 หลักเกณฑ์การคัดเลือกและความพร้อมระบบกระจายน้ำ ด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ 1. แหล่งน้ำประเภท หนอง บึง ที่กรมทรัพยากรน้ำ ได้ปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว 7,000 แห่ง ซึ่งมีปริมาณน้ำเพียงพอ ในช่วงฤดูแล้ง ประมาณ 30,000 ลบ.ม. ขึ้นไป หรือแหล่งน้ำที่มีขนาดพื้นที่ 10 ไร่ขึ้นไป 2. แหล่งน้ำประเภท หนอง บึง ท้องที่มีน้ำตลอดปี ไม่น้อยกว่า 30,000 ลบ.ม. ขึ้นไป หรือแหล่งน้ำที่มีขนาด พื้นที่ 10 ไร่ขึ้นไป 3. เป็นโครงการสนับสนุนปลูกพืชผักสวนครัว พืชเศรษฐกิจ ที่ใช้น้ำน้อย เป็นเป็นพืชอายุสั้น (1 – 3 เดือน) ไม่ เหมาะสมกับพืชที่ใช้น้ำปริมาณมาก เช่น ข้าว 4. ต้องมีองค์กรผู้ใช้น้ำ/กลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำ และทำแปลงเกษตรกรรมรวมกัน ประมาณ 15 – 20 ไร่ (แปลง เกษตรกรรมมีพื้นที่ติดต่อกัน) โดยแนบเอกสารการจัดตั้งกลุ่ม รายชื่อสมาชิกกลุ่มโดยละเอียด และเอกสาร กรรมสิทธิ์ที่ดิน 5. กรณีไม่มีกลุ่มให้ อบต. จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับกรมทรัพยากรน้ำ รับมอบโครงการฯ ไปดูแล บริหารจัดการ พร้อมทั้งจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำ 6. ต้องมีคำขอรับสนับสนุนโครงการฯ และ บันทึกข้อตกลงยินยอมรับมอบโครงการ จาก อบต. 7. ใช้ระบบกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาดไม่น้อยกว่า 100 ลบ.ม./วัน และ ระบบกระจายน้ำด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ ขนาดไม่น้อยกว่า 200 ลบ.ม./วัน เท่านั้น 8. กรณี สทก. ออกแบบระบบกระจายน้ำนอกเหนือจากแบบมาตรฐานของ สอน. ที่กำหนดไว้ ให้ สทก. จัดทำ เอกสารการวิเคราะห์ด้านเศรษฐศาสตร์ประกอบการพิจารณาด้วย 9. กรณีเป็นที่สาธารณะประโยชน์ ใช้เป็นแปลงเกษตร ต้องมีเอกสารยินยอมให้ใช้ประโยชน์จากหน่วยงานผู้มี อำนาจ	
เงื่อนไข : -	

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560																
การกำหนดค่าเป้าหมาย :																
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th style="width: 33%;">การประเมิน รอบที่ 1</th> <th style="width: 33%;">การประเมิน รอบที่ 2</th> <th style="width: 33%;">เป้าหมายรวมทั้งปี</th> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">118,716 ครัวเรือน</td> <td style="text-align: center;">156,000 ครัวเรือน</td> </tr> </table>		การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี	-	118,716 ครัวเรือน	156,000 ครัวเรือน									
การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี														
-	118,716 ครัวเรือน	156,000 ครัวเรือน														
ข้อมูลผลการดำเนินงาน :																
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th rowspan="2" style="width: 33%;">ตัวชี้วัด</th> <th rowspan="2" style="width: 15%;">ค่าเป้าหมาย</th> <th rowspan="2" style="width: 15%;">ผลการดำเนินงาน</th> <th colspan="2" style="width: 37%;">ผลการประเมิน</th> </tr> <tr> <th style="width: 18%;">ผ่าน</th> <th style="width: 19%;">ไม่ผ่าน</th> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td></td> <td></td> </tr> </table>	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน		ผ่าน	ไม่ผ่าน	จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ	-	-						
ตัวชี้วัด				ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน										
	ผ่าน	ไม่ผ่าน														
จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ	-	-														
คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :																
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :																
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :																
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :																
หลักฐานอ้างอิง :																

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 5 : จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ

ตัวชี้วัดที่ 5.2 : น้ำบาดาล

คำอธิบาย :

- การดำเนินงานของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ซึ่งสามารถตอบสนองการใช้น้ำของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่การจัดสรรงบประมาณ โดยนำประชาชนจำนวน 4 ราย คิดเป็น 1 ครัวเรือน โดยมีการคิดรายละเอียดจำนวนครัวเรือนของโครงการที่ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ดังนี้

โครงการ	ปี 2560	
	แห่ง	ครัวเรือน
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียน ทั่วประเทศ รูปแบบที่ 1	200	25,000
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียน ทั่วประเทศ รูปแบบที่ 2	488	36,600
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค	1,500	300,000
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง รูปแบบที่ 1	50	500
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง รูปแบบที่ 2	1,590	6,360
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง รูปแบบที่ 3	60	480
รวม	3,888	368,940

เงื่อนไข : -

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
90,000 ครัวเรือน	368,940 ครัวเรือน	368,940 ครัวเรือน

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้รับ ประโยชน์จากแหล่งน้ำ	90,000 ครัวเรือน	108,052 ครัวเรือน	✓	

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

โครงการ	ผลการดำเนินงาน							
	ผลการ เจาะบ่อ	จำนวน แห่ง	การคำนวณจำนวน ครัวเรือน		ปริมาณน้ำ จริง	การคำนวณปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ ประโยชน์		
			ครัวเรือน	รวม ครัวเรือน		ชม./วัน	วัน/ปี	รวมปริมาณน้ำ
1. พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุน น้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ รูปแบบที่ 1	127	127	125	15,875	890.50	24	365	7,800,780
2. พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุน น้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ รูปแบบที่ 2	285	285	75	21,375	1,895.20	24	365	16,601,952
3. พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร ในพื้นที่ประสบภัยแล้ง รูปแบบที่ 1	79	39	10	390	975.40	24	365	8,544,504
4. พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร ในพื้นที่ประสบภัยแล้ง รูปแบบที่ 2	325	325	4	1,300	3,903.50	24	365	34,194,660
5. พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร ในพื้นที่ประสบภัยแล้ง รูปแบบที่ 3	39	39	8	312	500.00	24	365	4,380,000
6. พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อแก้ปัญหา การขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค	344	344	200	68,800	2,761.83	24	365	24,193,631
รวมทั้งสิ้น	1,199.00	1,159.00		108,052.00	10,926.43			95,715,526.80
ปริมาณน้ำบาดาลที่นำมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ								41.62

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :

หลักฐานอ้างอิง :

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560				
รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560				
ตัวชี้วัดที่ 6 : การบริหารจัดการปัญหาขยะมูลฝอย				
ตัวชี้วัดที่ 6.1 : ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ				
คำอธิบาย :				
■ พิจารณาจาก สัดส่วนของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการสะสมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ถึงงบประมาณ พ.ศ. 2560 เปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่ทั่วประเทศทั้งหมดจากฐานข้อมูลปี 2558 (ปริมาณ 30.49 ล้านตัน) ■ ขยะมูลฝอยตกค้าง หมายถึง ขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปทิ้งในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ไม่รวมขยะมูลฝอยที่ทิ้งหรือค้างตามพื้นที่ว่างทั่วไปตั้งแต่อดีตจนถึงปี 2558 ■ กระบวนการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ประกอบด้วย การฝังกลบเชิงวิศวกรรม (Engineer Landfill) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) เตาเผาที่มีระบบกำจัดมลพิษทางอากาศ การแปรรูปเพื่อผลิตพลังงาน (WTE) การหมักทำปุ๋ย (Compost) การแปรรูปขยะเป็นเชื้อเพลิง (RDF) การกำจัดขยะมูลฝอยแบบเชิงกล-ชีวภาพ (MBT) การฝังกลบแบบเทกองควบคุม (Control Dump) ขนาดน้อยกว่า 50 ตัน/วัน และเตาเผา ขนาดน้อยกว่า 10 ตัน/วัน ที่มีระบบกำจัดอากาศเสีย				
เงื่อนไข : -				
การกำหนดค่าเป้าหมาย :				
การประเมิน รอบที่ 1		การประเมิน รอบที่ 2		เป้าหมายรวมทั้งปี
-		ร้อยละ 81.42 (24.83/30.49)		ร้อยละ 85 (25.92/30.49)
ข้อมูลผลการดำเนินงาน :				
ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	-			
คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ : -				
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน : -				
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน : -				
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป : -				
หลักฐานอ้างอิง : -				

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 6 : การบริหารจัดการปัญหาขยะมูลฝอย

ตัวชี้วัดที่ 6.2 : ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

คำอธิบาย :

- พิจารณาจาก สัดส่วนของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนในปี พ.ศ.๒๕๖๐ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2560
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง หมายถึงปริมาณขยะมูลฝอยที่นำไปกำจัดอย่างถูกต้อง รวมกับปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ในปีงบประมาณ 2560 ทั่วประเทศ
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2560 หมายถึง ขยะมูลฝอย ซึ่งคำนวณจากอัตราการเกิดขยะมูลฝอย คูณด้วยจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์ ปี พ.ศ. 2559
 - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ของเทศบาลนคร 0.00189 ตัน/คน/วัน
 - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ของเทศบาลเมือง 0.00115 ตัน/คน/วัน
 - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ของเทศบาลตำบล 0.00102 ตัน/คน/วัน
 - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ของเมืองพัทยา 0.00390 ตัน/คน/วัน
 - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบล 0.00091 ตัน/คน/วัน
- กระบวนการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ประกอบด้วย การฝังกลบเชิงวิศวกรรม (Engineer Landfill) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) เตาเผาที่มีระบบกำจัดมลพิษทางอากาศ การแปรรูปเพื่อผลิตพลังงาน (WTE) การหมักทำปุ๋ย (Compost) การแปรรูปขยะเป็นเชื้อเพลิง (RDF) การกำจัดขยะมูลฝอยแบบเชิงกล-ชีวภาพ (MBT) การฝังกลบแบบเทกองควบคุม (Control Dump) ขนาดน้อยกว่า 50 ตัน/วัน และเตาเผา ขนาดน้อยกว่า 10 ตัน/วัน ที่มีระบบกำจัดอากาศเสีย และรวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์

เงื่อนไข :-

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
-	ร้อยละ 55	ร้อยละ 55

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	-			

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560
คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ : -
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน : -
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน : -
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป : -
หลักฐานอ้างอิง : -

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560												
ตัวชี้วัดที่ 6 : การบริหารจัดการปัญหาขยะมูลฝอย												
ตัวชี้วัดที่ 6.3 : ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับมาใช้ประโยชน์												
คำอธิบาย : ■ พิจารณาจากสัดส่วนของปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ในปี พ.ศ.2560 เปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2560 ■ ปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ หมายถึง ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2560 ได้ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น ผ้าป่ารีไซเคิล การล่องเรือเก็บขยะ กิจกรรม Big Cleaning Day กิจกรรมทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ กิจกรรมร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว กิจกรรมธนาคารขยะชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน ศูนย์รีไซเคิลชุมชน กิจกรรมขยะแลกไข่ ขยะแลกของ กิจกรรมตลาดนัดมือสอง เป็นต้น ■ ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2560 หมายถึง ขยะมูลฝอย ซึ่งคำนวณจากอัตราการเกิดขยะมูลฝอย คูณด้วยจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ. 2559 - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ของเทศบาลนคร 0.00189 ตัน/คน/วัน - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ของเทศบาลเมือง 0.00115 ตัน/คน/วัน - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ของเทศบาลตำบล 0.00102 ตัน/คน/วัน - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ของเมืองพัทยา 0.00390 ตัน/คน/วัน - อัตราการเกิดขยะมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบล 0.00091 ตัน/คน/วัน												
เงื่อนไข : -												
การกำหนดค่าเป้าหมาย : <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; margin-top: 5px;"> <tr> <th style="width: 33%;">การประเมิน รอบที่ 1</th> <th style="width: 33%;">การประเมิน รอบที่ 2</th> <th style="width: 33%;">เป้าหมายรวมทั้งปี</th> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">ร้อยละ 21.6</td> <td style="text-align: center;">ร้อยละ 21.6</td> </tr> </table>	การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี	-	ร้อยละ 21.6	ร้อยละ 21.6						
การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี										
-	ร้อยละ 21.6	ร้อยละ 21.6										
ข้อมูลผลการดำเนินงาน : <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; margin-top: 5px;"> <tr> <th rowspan="2" style="width: 33%;">ตัวชี้วัด</th> <th rowspan="2" style="width: 15%;">ค่าเป้าหมาย</th> <th rowspan="2" style="width: 15%;">ผลการดำเนินงาน</th> <th colspan="2" style="width: 37%;">ผลการประเมิน</th> </tr> <tr> <th style="width: 18%;">ผ่าน</th> <th style="width: 19%;">ไม่ผ่าน</th> </tr> <tr> <td style="height: 40px; vertical-align: top;">ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับมาใช้ประโยชน์</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับมาใช้ประโยชน์	-			
ตัวชี้วัด				ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน						
	ผ่าน	ไม่ผ่าน										
ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับมาใช้ประโยชน์	-											
คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ : -												
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน : -												
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน : -												
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป : -												
หลักฐานอ้างอิง : -												

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 7 : ระดับคุณภาพของแหล่งน้ำที่ดีขึ้น

คำอธิบาย :

พิจารณาจาก กลุ่มน้ำสายหลัก 65 กลุ่มน้ำ ที่มีค่าคะแนนดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index : WQI) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป

- ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน(Water Quality Index: WQI) การประเมินผลลัพธ์ค่าคะแนนรวมของคุณภาพน้ำ 5 พารามิเตอร์ได้แก่ 1) ออกซิเจนละลายน้ำ: DO 2) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์:BOD 3) การปนเปื้อนของกลุ่มแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด: TCB 4) การปนเปื้อนของกลุ่มแบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์มทั้งหมด: FCB 5) แอมโมเนีย: NH3-N

ค่าคะแนนรวมของคุณภาพน้ำ 5 พารามิเตอร์ มีหน่วยเป็นคะแนน เริ่มจาก 0 ถึง 100 คะแนน

91 – 100 คะแนน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

71 – 90 คะแนน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

61 – 70 คะแนน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้

31 – 60 คะแนน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม

0 – 31 คะแนน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก

ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index : WQI) ปี 2559

ลำดับ	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ชื่อแม่น้ำ)	ดัชนีวัดคุณภาพน้ำ Water Quality Index : WQI	ลำดับ	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ชื่อแม่น้ำ)	ดัชนีวัดคุณภาพน้ำ Water Quality Index : WQI
1	แควน้อย	84	11	หนองหาร	78
2	ตาปิตอนบน	84	12	ตราด	77
3	ตรัง	82	13	ลำตะคองตอนบน	76
4	อุน	82	14	ลี้	75
5	พังราดตอนล่าง	80	15	สายบุรี	75
6	ลำชี	80	16	พุมดวง	74
7	สงคราม	80	17	อิง	73
8	แควใหญ่	79	18	ปราณบุรี	72
9	ปัตตานีตอนบน	78	19	แม่กลอง	72
10	เวฬุ	78	20	ท่าจีนตอนบน	71
21	เพชรบุรีตอนบน	71	46	ชุมพร	64
22	กก	70	47	กุยบุรี	63
23	จันทบุรี	70	48	ปราจีนบุรี	63
24	ปัตตานีตอนล่าง	70	49	นครนายก	62
25	เลย	70	50	เพชรบุรีตอนล่าง	62
26	เสียว	70	51	กว๊านพะเยา	61

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ลำดับ	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ชื่อแม่น้ำ)	ดัชนีวัดคุณภาพน้ำ Water Quality Index : WQI	ลำดับ	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ชื่อแม่น้ำ)	ดัชนีวัดคุณภาพน้ำ Water Quality Index : WQI
27	หลังสวนตอนบน	70	52	พอง	61
28	ทะเลสาบสงขลา	69	53	ท่าจีนตอนกลาง	60
29	มูล	69	54	ป่าสัก	59
30	ตาปีตอนล่าง	68	55	สะแกกรัง	59
31	น่าน	68	56	ทะเลน้อย	58
32	แม่จาง	68	57	บึงบอระเพ็ด	56
33	ประแสร์	67	58	ระยองตอนบน	56
34	ปิง	67	59	กวัง	52
35	เจ้าพระยาตอนกลาง	66	60	ระยองตอนล่าง	52
36	เจ้าพระยาตอนบน	66	61	พังราดตอนบน	50
37	ปากพนัง	66	62	ลำตะคองตอนล่าง	50
38	ลำปาว	66	63	ลพบุรี	48
39	วัง	66	64	ท่าจีนตอนล่าง	43
40	ชี	65	65	เจ้าพระยาตอนล่าง	42
41	ทะเลหลวง	65			
42	น้อย	65			
43	บางปะกง	65			
44	ยม	65			
45	หลังสวนตอนล่าง	65			

เงื่อนไข : -

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
52 แหล่งน้ำ (รักษาระดับคุณภาพน้ำระดับพอใช้ ขึ้นไป)	55 แหล่งน้ำ (ยกระดับคุณภาพน้ำ 3 แหล่ง โดย 52 แหล่งน้ำเดิมยังคงอยู่ระดับ พอใช้ขึ้นไป)	55 แหล่งน้ำ (ยกระดับคุณภาพน้ำ 3 แหล่ง โดย 52 แหล่งน้ำเดิมยังคงอยู่ระดับ พอใช้ขึ้นไป)

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
ระดับคุณภาพของแหล่งน้ำที่ดีขึ้น	52 แหล่งน้ำ (รักษาระดับคุณภาพน้ำ ระดับพอใช้ขึ้นไป)	52 แหล่งน้ำ (รักษาระดับคุณภาพน้ำ ระดับพอใช้ขึ้นไป และ ยกระดับคุณภาพ แหล่งน้ำ 13 แหล่งน้ำ)	✓	

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

1. วิธีการปฏิบัติงาน

- 1.1 จัดทำแผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินทั่วประเทศ
- 1.2 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนงานและงบประมาณการสำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำ พร้อม
ทั้งแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่รับผิดชอบส่งให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณา
- 1.3 รวบรวมข้อมูลคุณภาพน้ำจากการติดตามตรวจสอบแหล่งน้ำผิวดินโดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคและจัดส่ง
รายงานสถานการณ์คุณภาพแหล่งน้ำมายังกรมควบคุมมลพิษ

2. มาตรการที่ได้ดำเนินการในการรักษาและฟื้นฟูคุณภาพน้ำ

- 2.1 ดำเนินการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน
- 2.2 ดำเนินการทบทวน/ปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน
- 2.3 ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำ
- 2.4 เผยแพร่ข้อมูลผลคุณภาพน้ำรายงานผ่านทางเว็บไซต์ เพื่อใช้ประกอบการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ จัดกิจกรรม
ส่งเสริมการฟื้นฟูคุณภาพน้ำ

3. ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index: WQI) การประเมินรอบที่ 1 ระหว่างตุลาคม 2559 – กุมภาพันธ์ 2560

ลำดับ	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ชื่อแม่น้ำ)	คุณภาพน้ำ		ลำดับ	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ชื่อแม่น้ำ)	คุณภาพน้ำ	
		WQI	ระดับ			WQI	ระดับ
1	แควน้อย	81	ดี	11	หนองหาร	82	ดี
2	ตาปิตอนบน	79	ดี	12	ตราด	77	ดี
3	ตรัง	64	พอใช้	13	ลำตะคองตอนบน	75	ดี
4	อุน	82	ดี	14	ลี้	79	ดี
5	พังราดตอนล่าง	69	พอใช้	15	สายบุรี	78	ดี
6	ลำชี	75	ดี	16	พุมดวง	79	ดี

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ลำดับ	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ชื่อแม่น้ำ)	คุณภาพน้ำ		ลำดับ	พื้นที่ลุ่มน้ำ (ชื่อแม่น้ำ)	คุณภาพน้ำ	
		WQI	ระดับ			WQI	ระดับ
7	สงคราม	83	ดี	17	อิง	77	ดี
8	แควใหญ่	80	ดี	18	ปราณบุรี	71	ดี
9	ปัตตานีตอนบน	74	ดี	19	แม่กลอง	73	ดี
10	เวฬุ	79	ดี	20	ท่าจีนตอนบน	69	พอใช้
21	เพชรบุรีตอนบน	79	ดี	46	ชุมพร	63	พอใช้
22	กก	75	ดี	47	กุยบุรี	69	พอใช้
23	จันทบุรี	73	ดี	48	ปราจีนบุรี	66	พอใช้
24	ปัตตานีตอนล่าง	74	ดี	49	นครนายก	61	พอใช้
25	เลย	79	ดี	50	เพชรบุรีตอนล่าง	62	พอใช้
26	เสียว	75	ดี	51	กว๊านพะเยา	63	พอใช้
27	หลังสวนตอนบน	79	ดี	52	พอง	63	พอใช้
28	ทะเลสาบสงขลา	66	พอใช้	53	ท่าจีนตอนกลาง	61	พอใช้
29	มูล	79	ดี	54	ป่าสัก	65	พอใช้
30	ตาปิตอนล่าง	65	พอใช้	55	สะแกกรัง	64	พอใช้
31	น่าน	73	ดี	56	ทะเลน้อย	66	พอใช้
32	แม่จาง	64	พอใช้	57	บึงบอระเพ็ด	65	พอใช้
33	ประแสร์	65	พอใช้	58	ระยองตอนบน	60	เสื่อมโทรม
34	ปิง	65	พอใช้	59	กว	59	เสื่อมโทรม
35	เจ้าพระยาตอนกลาง	66	พอใช้	60	ระยองตอนล่าง	58	เสื่อมโทรม
36	เจ้าพระยาตอนบน	66	พอใช้	61	พังราดตอนบน	55	เสื่อมโทรม
37	ปากพนัง	63	พอใช้	62	ลำตะคองตอนล่าง	58	เสื่อมโทรม
38	ลำปาว	65	พอใช้	63	ลพบุรี	57	เสื่อมโทรม
39	วัง	64	พอใช้	64	ท่าจีนตอนล่าง	46	เสื่อมโทรม
40	ชี	69	พอใช้	65	เจ้าพระยาตอนล่าง	40	เสื่อมโทรม
41	ทะเลหลวง	69	พอใช้				
42	น้อย	63	พอใช้				
43	บางปะกง	65	พอใช้				
44	ยม	62	พอใช้				
45	หลังสวนตอนล่าง	69	พอใช้				

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

1. มีการกำหนดให้เป็นตัวชี้วัดในระดับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการรักษาคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน โดยมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงาน
3. มีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานและจัดทำแผนการดำเนินงาน
4. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจต่อการปฏิบัติงานและดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนด

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

1. การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ ต้องดำเนินการควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และเกษตรกรรม ซึ่งการจัดการมลพิษทางน้ำ โดยเฉพาะน้ำเสียจากชุมชนเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กระทรวงมหาดไทย การขับเคลื่อนการจัดการน้ำเสียจากชุมชนไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการบูรณาการระดับกระทรวงยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อมในสัดส่วนที่น้อยไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น
3. ประชาชนและผู้ประกอบการให้ความสนใจกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของตนมากกว่าการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
4. มีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม บางครั้งทำให้ไม่มีเจ้าภาพที่ชัดเจนเมื่อเกิดปัญหา
5. ส่วนราชการและผู้เกี่ยวข้องไม่ได้นำกลยุทธ์และเครื่องมือในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
6. เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องการลดค่าใช้จ่ายด้านสิ่งแวดล้อมเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจ เช่น ลดค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและเดินระบบบำบัดน้ำเสียและการลักลอบระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :

1. ควรมีการบูรณาการระดับกระทรวงให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. รัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายให้มีความเชื่อมโยงในแต่ละด้าน เช่น อุตสาหกรรมกับสิ่งแวดล้อม เกษตรกรรมกับสิ่งแวดล้อม พลังงานกับสิ่งแวดล้อม ท้องถิ่นกับสิ่งแวดล้อม
3. ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้กับการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนที่เพียงพอต่อการดำเนินงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและมีตัวชี้วัดที่กำหนดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน

หลักฐานอ้างอิง :

ตรวจสอบรายละเอียดได้ที่ สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 8 : ร้อยละของคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตหมอกควันอยู่ในระดับมาตรฐาน

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน (PM10) เฉลี่ยรายวัน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ไม่เกิน 120 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) เทียบกับจำนวนวันที่มีการตรวจวัด
- วัดผลในภาพรวมของสถานการณ์หมอกควันในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน พะเยา แพร่ น่าน และตาก ในช่วงเดือนมกราคม - เมษายน 2560 โดยคำนวณจากผลการตรวจวัดรายจังหวัด

เงื่อนไข : -

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

จังหวัด	การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
1. จังหวัดเชียงใหม่	85.35%	85.35%	85.35%
2. จังหวัดแม่ฮ่องสอน	75.79%	75.79%	75.79%
3. จังหวัดลำปาง	87.30%	87.30%	87.30%
4. จังหวัดลำพูน	90.20%	90.20%	90.20%
5. จังหวัดเชียงราย	75.55%	75.55%	75.55%
6. จังหวัดน่าน	86.67%	86.67%	86.67%
7. จังหวัดพะเยา	81.88%	81.88%	81.88%
8. จังหวัดแพร่	79.31%	79.31%	79.31%
9. จังหวัดตาก	95.28%	95.28%	95.28%

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร้อยละของคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตหมอกควันอยู่ในระดับมาตรฐาน			✓	
1. จังหวัดเชียงใหม่	85.35%	100%	✓	
2. จังหวัดแม่ฮ่องสอน	75.79%	98.57%	✓	
3. จังหวัดลำปาง	87.30%	100%	✓	
4. จังหวัดลำพูน	90.20%	100%	✓	
5. จังหวัดเชียงราย	75.55%	100%	✓	
6. จังหวัดน่าน	86.67%	100%	✓	
7. จังหวัดพะเยา	81.88%	100%	✓	

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
8. จังหวัดแพร่	79.31%	100%	✓	
9. จังหวัดตาก	95.28%	97.33%	✓	

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

1. จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ ปี 2560 โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในคราวการประชุม เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2560
2. ประสาน 9 จังหวัดภาคเหนือ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เฝ้าระวังและดำเนินมาตรการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ ปี 2560
3. ติดตามตรวจสอบปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเพื่อเฝ้าระวังสถานการณ์หมอกควัน ในช่วงวิกฤตหมอกควันระหว่างเดือนมกราคม - เมษายน โดยสถานีตรวจวัดแบบอัตโนมัติ และเพิ่มเติมหน่วยตรวจวัดแบบเคลื่อนที่ จำนวน 2 คัน ณ 1) พระตำหนักภูพิงค ราชนิเวศน์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และ 2) อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่
4. ติดตามปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กและได้ประสานแจ้งเตือนสถานการณ์หมอกควันไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกวัน ผ่านทาง sms หนังสือส่งราชการ รวมถึงการแถลงข่าว เพื่อให้หน่วยงานรับทราบและดำเนินการในการแก้ไขปัญหาหมอกควันได้อย่างทันการณ์ และแจ้งเตือนประชาชนให้รับทราบการปฏิบัติตนในภาวะหมอกควันอย่างต่อเนื่องผ่านเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ www.aqnis.pcd.go.th และ www.aqmthai.com และผ่าน Application AIR4THAI
5. ประสานแจ้งเตือนไปยังจังหวัด ในช่วงที่ตรวจพบปริมาณฝุ่นละอองเพิ่มสูงขึ้น ให้มีการแจ้งเตือนไปยังหน่วยงานในระดับพื้นที่ ในการติดตามเฝ้าระวังไฟฟ้า งดเผาขยะมูลฝอย และควบคุมการเผาในพื้นที่การเกษตร ดำเนินมาตรการฉีดน้ำบนพื้นผิวถนนเพื่อลดการแพร่กระจายของฝุ่นละออง รวมทั้งประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเข้มงวดควบคุมการเผาในที่โล่งในพื้นที่ที่รับผิดชอบ
6. จัดการประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศ เรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน เมื่อวันที่ 23 - 24 กุมภาพันธ์ 2560 ณ จังหวัดเชียงราย

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

1. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา โดยให้การสนับสนุนทั้งกรอบนโยบายและงบประมาณสำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่
2. จังหวัดเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน มีการจัดตั้งศูนย์ฯ ระดับจังหวัด อำเภอ

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

1. ปัจจัยทางสภาพภูมิประเทศและสภาพอุตุนิยมวิทยาในภาคเหนือ ซึ่งสภาพพื้นที่ที่เป็นแอ่งกระทะ สภาพอากาศที่แห้งและนิ่ง เมื่อมีการเผาเกิดขึ้น ทำให้ฝุ่นละอองไม่สามารถแพร่กระจายออกไป และแขวนลอยอยู่ในบรรยากาศได้นาน ไม่ตกลงสู่พื้นดิน ส่งผลให้การตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองเกินมาตรฐาน
2. ปริมาณฝุ่นละอองที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคเหนือมีสาเหตุมาจากการเผา ทั้งในพื้นที่ป่า การเผาเศษวัสดุ และการเผาวัชพืชในพื้นที่การเกษตร การเผาขยะมูลฝอย เศษใบไม้ กิ่งไม้ในพื้นที่ชุมชน การเผาเศษวัชพืชริมทาง ซึ่งในบางพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงอื่น ดังนั้น ในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผาในที่โล่งและปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงต้องประสานงานกับกระทรวงที่เกี่ยวข้องและจังหวัด ให้ดำเนินการในพื้นที่รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด
3. ในการทำการเกษตร เกษตรกรยังมีความจำเป็นต้องเผาเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับการเพาะปลูก รวมถึงการเผาเพื่อกำจัดเศษวัสดุการเกษตร เนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นที่สูงชัน ไม่เอื้ออำนวยต่อการนำเครื่องจักรกลเข้าไปเพื่อไถกลบ ประกอบกับยังไม่มีมีการสนับสนุนทางเลือกในการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทดแทนการเผาที่เหมาะสม รวมถึงไม่มีการใช้มาตรการด้านเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจให้เกษตรกรไม่เผา
4. การขยายพื้นที่เพาะปลูกทำให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่า
5. ผลกระทบจากหมอกควันข้ามแดน โดยพบจุดความร้อนจำนวนมากกระจายอยู่ในทุกประเทศในอนุภูมิภาคแม่โขง โดยประเทศเหล่านี้ยังขาดความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว อีกทั้งยังขาดแคลนงบประมาณ เจ้าหน้าที่ยังไม่มีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเพียงพอ รวมถึงขาดข้อมูลสำหรับใช้ในการวางแผนงาน/มาตรการในการแก้ไขปัญหา

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :-

หลักฐานอ้างอิง :

ผลการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ (1 ม.ค. - 28 ก.พ.)

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560				
รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560				
ตัวชี้วัดที่ 9 : การจัดการคุณภาพอากาศ				
ตัวชี้วัดที่ 9.1 : ค่าเฉลี่ยรายปีของเบนซีน ในเขตควบคุมมลพิษมาตาปุด จังหวัดระยอง ลดลง				
คำอธิบาย :				
พิจารณาจากปริมาณค่าเฉลี่ยของสารเบนซีน ในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษมาตาปุด และบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง จากจุดตรวจวัดของกรมควบคุมมลพิษ มีค่าลดลง ค่าเฉลี่ยเบนซีน หมายถึง ผลการตรวจวัดสารเบนซีนในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จากจุดตรวจวัดจำนวน 10 จุด ของกรมควบคุมมลพิษ โดยทำการตรวจวัด 24 ชั่วโมงต่อเนื่อง 1 ครั้งต่อเดือนต่อจุด				
เงื่อนไข : -				
การกำหนดค่าเป้าหมาย :				
การประเมิน รอบที่ 1		การประเมิน รอบที่ 2		เป้าหมายรวมทั้งปี
2.1		2.0		2.0
ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร		ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร		ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
ข้อมูลผลการดำเนินงาน :				
ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรายปีของเบนซีน ในเขตควบคุมมลพิษมาตาปุด จังหวัดระยอง ลดลง	2.1 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร	2.7 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร		✓
คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :				
1. ติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง การดำเนินกิจกรรมที่ไม่ใช่การผลิตปกติ (Shutdown/Turnaround) ของโรงงานอุตสาหกรรมและท่าเรือที่เกี่ยวข้องกับสารเบนซีน สาร 1,3 - บิวทาไดอิน และสาร 1,2 - ไดคลอโรอีเทน เข้าร่วมประชุมคณะทำงานติดตามตรวจสอบและแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในพื้นที่มาตาปุด และบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง เพื่อพิจารณามาตรการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่ายในขณะที่ดำเนินกิจกรรมที่ไม่ใช่การผลิตปกติ (Shutdown) ของโรงงานกลุ่มบริษัทกรุงเทพซินิติกส์ จำกัด เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2559 2. ตรวจสอบ วิเคราะห์ และรายงานสถานการณ์ VOCs ส่งเจ้าหน้าที่เพื่อติดตามตรวจสอบปัญหา VOCs เพื่อสำรวจแหล่งกำเนิด และเฝ้าระวังสถานการณ์ในพื้นที่เนื่องจากตรวจพบค่าสารเบนซีน มีค่าสูงขึ้นรวมทั้งมีค่าเกินค่าเฝ้าระวังหลายครั้ง โดยทำการตรวจวัดอย่างต่อเนื่อง ตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่ายเพิ่มเติมจำนวน 4 จุด บริเวณชุมชนบ้านพลงในช่วงวันที่ 6 – 8 กุมภาพันธ์ 2560 เพื่อศึกษาสาเหตุกรณีพบสารเบนซีนเกินค่าเฝ้าระวังฯ ติดต่อกันหลายเดือน ตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่ายเพิ่มเติมจำนวน 4 จุด บริเวณชุมชนบ้านพลง ในช่วงวันที่ 14 - 15 มีนาคม 2560				

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560
3.หารือกับสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเพื่อหาแนวทางในการนำหลักการทางวิชาการมาใช้กำหนดขนาดกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมเคมีเพื่อประกอบการพิจารณากำหนดค่า (ร่าง) มาตรฐานฯ เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2560 4.หารือกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมเคมีประเภท 42 และ 44 เพื่อใช้ประกอบการพิจารณากำหนดค่า (ร่าง) มาตรฐานฯ เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2560
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน : 1. ผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการดำเนินการแก้ไขปัญหา 2. การประกาศให้พื้นที่เป็นเขตควบคุมมลพิษ ทำให้มีการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม 3. การผลักดันในระดับนโยบาย ผ่านกลไกการกำกับดูแลของคณะกรรมการชุดต่างๆ ทั้งจากส่วนกลางและคณะกรรมการระดับพื้นที่ ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 4. หน่วยงานและทุกภาคส่วนในพื้นที่มีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน : 1. การแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่ายในเขตควบคุมมลพิษมาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง ขั้บเคลื่อนผ่านกลไกของ “คณะกรรมการติดตามตรวจสอบและแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในพื้นที่มาบตาพุด เขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี และบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง” ซึ่งมีรอง ผวจ.ระยอง เป็นประธาน และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยองเป็นฝ่ายเลขานุการ ที่ผ่านมาในปี 2559 ได้มีการประชุมติดตามผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและมีการตรวจสอบอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิดสารเป้าหมายอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง แต่ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ยังไม่มีการจัดประชุมเพื่อติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาฯ จึงอาจส่งผลให้การติดตามการดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าวไม่ต่อเนื่อง 2. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลตัวชี้วัดไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง เนื่องจากสภาพอุตุนิยมวิทยาและฤดูกาล มีผลต่อการกระจายตัวของสารมลพิษในบรรยากาศ ดังนั้น จึงไม่สามารถใช้ค่าเฉลี่ยรอบ 12 เดือน เป็นฐานในการกำหนดเกณฑ์การประเมินในรอบ 5-6 เดือนได้ เพราะมีความแตกต่างของจำนวนวันที่ตรวจวัด รวมถึงฤดูกาลที่แตกต่างกัน จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :-
หลักฐานอ้างอิง : ผลการตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) พื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง (ต.ค. 2559 - ก.พ. 2560)

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 9 : การจัดการคุณภาพอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 9.2 : ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ในพื้นที่หน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอนเฉลี่ยรายวันจากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณสถานีตำรวจภูธรหน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ไม่เกิน 120 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)

เงื่อนไข :-

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
ร้อยละ 73.00	ร้อยละ 73.00	ร้อยละ 73.00

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ในพื้นที่หน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี	ร้อยละ 73.00	ร้อยละ 42.38		✓

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

- ติดตามตรวจสอบฝุ่นละออง สรุปผลการตรวจวัดเป็นรายวัน และเผยแพร่สู่สาธารณะเป็นประจำทุกวัน
- ประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในช่วงหน้าแล้ง
- ดำเนินมาตรการควบคุมและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในเขตควบคุมมลพิษ โดยจัดเจ้าหน้าที่พร้อมรถตรวจการณ์ประจำในพื้นที่หน้าพระลานในช่วงวิกฤติ เพื่อตรวจสอบปัญหาและประสานแจ้งเตือนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกรณีพบว่ามีแนวโน้มฝุ่นในพื้นที่สูง
- ประสานความร่วมมือกับจังหวัดสระบุรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลและควบคุมการระบายฝุ่นละอองจากแหล่งกำเนิดทุกชนิดอย่างเคร่งครัดทั้งในช่วงกลางวันและกลางคืน อาทิเช่น การตรวจสอบสถานประกอบการที่มีการระบายฝุ่นละออง ในเวลาปกติและเวลากลางคืน การตรวจสอบ/ตรวจจับรถบรรทุกที่มีควันดำ และรถที่ไม่มีการปิดคลุมอย่างมิดชิด การทำความสะอาด ล้าง กวาดและดูดฝุ่นบนถนนสาธารณะทุกวัน (อย่างน้อยวันละ 2 - 3 ครั้งในช่วงเช้า กลางวัน และเย็น) รวมทั้งปรับปรุงถนนสาธารณะและไหล่ทางให้ได้ตามมาตรฐาน

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

1. ผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการดำเนินการแก้ไข
2. การประกาศให้พื้นที่เป็นเขตควบคุมมลพิษ ทำให้มีการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม
3. การผลักดันในระดับนโยบาย ผ่านกลไกการกำกับดูแลของคณะกรรมการชุดต่างๆ ทั้งจากส่วนกลางและคณะกรรมการระดับพื้นที่ ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
4. หน่วยงานและทุกภาคส่วนในพื้นที่มีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา

อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

1. แหล่งกำเนิดฝุ่นละอองที่มาจากภาคถนนและการจราจร ยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงถนนให้มีคุณภาพดี เหมาะสมกับการใช้งานในพื้นที่ การขอความร่วมมือแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม เช่น โรงปูนซีเมนต์ โรงโม่บดย่อยหิน ให้ดำเนินการตามมาตรการลดฝุ่นละอองจากการประกอบกิจการของตนเอง รวมถึงการเข้มงวดกับยานพาหนะที่สัญจร โดยเฉพาะรถบรรทุกที่ขนส่งหินในพื้นที่
2. หน่วยงานในพื้นที่ เช่น สำนักงานจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขาดแคลนงบประมาณและเครื่องมือในการดำเนินการเพื่อควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่
3. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลตัวชี้วัดไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง เนื่องจากสภาพอุตุนิยมวิทยาและฤดูกาล มีผลต่อการกระจายตัวของสารมลพิษในบรรยากาศ ดังนั้น จึงไม่สามารถใช้ค่าเฉลี่ยรอบ 12 เดือน เป็นฐานในการกำหนดเกณฑ์การประเมินในรอบ 5-6 เดือนได้ เพราะมีความแตกต่างของจำนวนวันที่ตรวจวัด รวมถึงฤดูกาลที่แตกต่างกัน จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :-

หลักฐานอ้างอิง :

ผลการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในพื้นที่ตำบลหน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี (1 ต.ค. 2559 - 28 ก.พ. 2560)

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560				
ตัวชี้วัดที่ 9 : การจัดการคุณภาพอากาศ				
ตัวชี้วัดที่ 9.3 : ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล				
คำอธิบาย : ■ พิจารณาจากร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน เฉลี่ยรายวันจากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑลของกรมควบคุมมลพิษ ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2560				
เงื่อนไข : -				
การกำหนดค่าเป้าหมาย :				
การประเมิน รอบที่ 1		การประเมิน รอบที่ 2		เป้าหมายรวมทั้งปี
ร้อยละ 99.58		ร้อยละ 99.58		ร้อยละ 99.58
ข้อมูลผลการดำเนินงาน :				
ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
ผ่าน	ไม่ผ่าน			
ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	ร้อยละ 99.58	ร้อยละ 98.91	☐	☒
คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :				
1. ติดตามตรวจสอบฝุ่นละออง สรุปผลการตรวจวัดเป็นรายวัน และเผยแพร่สู่สาธารณะเป็นประจำทุกวัน 2. จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 3. ประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในช่วงหน้าแล้ง 4. ดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการตรวจสอบตรวจจับ รถยนต์ควันดำ - เสียงดัง 5. ให้คำแนะนำในการจัดการปัญหามลพิษจากการก่อสร้างต่างๆ โดยเฉพาะโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีต่างๆ				
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :				
คพ. ได้มีความพยายามในการผลักดันการแก้ไขปัญหาพร้อมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ โดยการเสนอเกณฑ์การประเมินผล คือ ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน เฉลี่ยรายวัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 98 หรือคิดเป็นจำนวนวันที่ฝุ่นละอองเกินมาตรฐาน เพียง 4 วันใน 1 ปี ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน ทั้งจำนวนยานพาหนะ การก่อสร้างต่างๆ ที่ภาครัฐได้ดำเนินการในปี 2560 รวมทั้งฐานข้อมูลเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี ร้อยละ 96.12				

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน : เนื่องจากภาวะความเป็นเมืองหลวงที่มีประชากรอาศัยหนาแน่น มีการก่อสร้างต่างๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยและการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคต่างๆ รวมถึงปริมาณยานพาหนะที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นในทุกปี ส่งผลให้ปริมาณมลพิษเพิ่มขึ้นด้วย
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป : -
หลักฐานอ้างอิง : ผลการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (1 ต.ค. 2559 - 28 ก.พ. 2560)

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

ตัวชี้วัดที่ 10 : ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคม ขนส่ง ลดลง

คำอธิบาย :

- ประเทศไทยแสดงเจตจำนงการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศไทย ร้อยละ 7 – 20 (การประเมินมาตรการในการลดก๊าซเรือนกระจกที่ได้จากการดำเนินงานตามแผนด้านพลังงาน และแผนคมนาคมขนส่ง ประมาณ 23 – 73 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) โดยแบ่งเป็นมาตรการที่ดำเนินงานภายในประเทศ ร้อยละ 7 และหากได้รับการสนับสนุนมาตรการอื่นๆ จากต่างประเทศจะเพิ่มเป็น ร้อยละ 20
- หลักการคำนวณการลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ได้คาดการณ์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศไทย โดยใช้ปี พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) เป็นปีฐาน มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 186.73 MtCO₂e ในกรณีปกติ (Business as Usual: BAU) ดังนั้น จึงนำมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{ปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก}}{358.575 \text{ MtCO}_2\text{e (ค่า BAU พ.ศ. 2563)}} \times 100$$
- การรายงานผลการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่ง จะรายงานเป็นทางการ โดยมี Lag Time 2 ปี เนื่องจากจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในกระบวนการติดตาม ทวนสอบ และรายงานผล (MRV: Measurement Reporting and Verification) ข้อมูล และขอความเห็นชอบจากคณะทำงานประสานงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามหลักเกณฑ์มาตรฐานสากลที่กำหนด ดังนั้น ในปี 2560 จะสามารถรายงานผลการลดก๊าซเรือนกระจกล่าสุดได้ คือปี 2558
- ผลการดำเนินงานของปี 2558 มีการรายงานผลไม่เป็นทางการในเดือนกรกฎาคม 2560
- ผลการดำเนินงานของปี 2558 มีการรายงานผลเป็นทางการในเดือนกันยายน 2560

เงื่อนไข :-

การกำหนดค่าเป้าหมาย :

การประเมิน รอบที่ 1	การประเมิน รอบที่ 2	เป้าหมายรวมทั้งปี
-	ร้อยละ 10	ร้อยละ 10

ข้อมูลผลการดำเนินงาน :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่ง ลดลง	-	-		

คำชี้แจงการปฏิบัติงาน/มาตรการที่ได้ดำเนินการ :

รายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 รอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป :
หลักฐานอ้างอิง :